A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített hatodik tanács)

2025. szeptember 10.*

„Környezet – Aarhusi Egyezmény – A belső felülvizsgálat iránti kérelem elutasítása – Az 1367/2006/EK rendelet 10. cikke – (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet – Szélenergiából történő villamosenergia-előállítás – Taxonómia – A technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozó követelmények – Az (EU) 2020/852 rendelet 19. cikke – Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozás mérsékléséhez – Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz – Az egyéb környezetvédelmi célkitűzések jelentős sérelmének hiánya”

A T-583/22. sz. ügyben,

a **Fédération environnement durable** (székhelye: Párizs [Franciaország]),

a **Bundesinitiative Vernunftkraft eV** (székhelye: Berlin [Németország]),

a **Vent de Colère! – Fédération nationale** (székhelye: Peyraud [Franciaország]),

a **Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR)** (székhelye: Petit-Rœulx [Belgium])

(képviseli őket: M. Le Berre ügyvéd)

felperesek

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. von Rintelen, G. Gattinara, C. Auvret és B. De Meester, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hatodik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, M. Kancheva, U. Öberg, P. Zilgalvis és E. Tichy-Fisslberger (előadó) bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a felpereseknek a Törvényszék Hivatalához 2023. december 6-án benyújtott levelére,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a Törvényszék által a felekhez intézett kérdésre,

tekintettel a 2024. november 28-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetükkel a felperesek, a Fédération environnement durable, a Bundesinitiative Vernunftkraft eV, a Vent de Colère!- Fédération nationale és a Vent de Raison – Wind met Redelijkheid (VdR-WmR) a 2022. július 7-i Ares(2022) 4952619. sz. európai bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amellyel a Bizottság mint megalapozatlant elutasította az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről szóló, 2021. június 4-i (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek (HL 2021. L 442., 1. o.; a továbbiakban: felhatalmazáson alapuló rendelet) a „szélenergiából történő villamosenergia-előállításra” irányuló gazdasági tevékenységgel kapcsolatos egyes szempontokra vonatkozó belső felülvizsgálata iránti kérelmet (a továbbiakban: megtámadott határozat).

A jogvita előzményei

2 A felhatalmazáson alapuló rendeletet a Bizottság többek között a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló, 2020. június 18-i (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020. L 198., 13. o.; helyesbítés: HL 2022. L 156., 159. o.), vagyis az úgynevezett taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján fogadta el.

3 E rendeletet 2021. december 9-én tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

4 2022. február 3-án a felperesek a 2021. október 6-i (EU) 2021/1767 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2021. L 356., 1. o.) módosított, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikkének (1) bekezdése alapján a felhatalmazáson alapuló rendelet belső felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be a Bizottsághoz. Lényegében arra hivatkoztak, hogy az említett felhatalmazáson alapuló rendelet nem bizonyítja, hogy a „szélenergiából történő villamosenergia-előállításra” irányuló gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul az e felhatalmazáson alapuló rendeletben említett környezetvédelmi célkitűzésekhez.

5 2022. július 7-én a Bizottság közölte a megtámadott határozatot a felperesekkel. E határozattal a belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint megalapozatlant elutasította azzal az indokkal, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet megfelel a vonatkozó európai uniós jognak.

A felek kérelmei

6 A felperesek lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

7 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

8 Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek öt jogalapra hivatkoznak, amelyek lényegében több témakör köré csoportosulnak. Az első jogalap a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozására vonatkozik, és három részből áll, amelyekben a felperesek az uniós jog rendelkezéseinek megsértésére hivatkoznak. A második jogalap keretében, amely az éghajlatváltozás mérséklésének célkitűzésére irányul, és amely négy részből áll, az uniós jog különböző rendelkezéseinek megsértésére hivatkoznak. A harmadik jogalap az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzésére vonatkozik. A négy részből álló negyedik jogalap keretében a felperesek azt az elvet vetik fel, amely alapján el kell kerülni a más környezetvédelmi célkitűzéseknek okozott jelentős kárt. Végül az ötödik jogalap keretében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem tett eleget az őt terhelő indokolási kötelezettségnek.

9 Válaszukban a felperesek másodlagos jogalapként azt is felhozzák, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet az EUMSZ 277. cikk értelmében jogellenes.

A 2020/852 rendelettel és a felhatalmazáson alapuló rendelettel kapcsolatos előzetes megfontolások

10 A 2020/852 rendelet az 1. cikkének (1) bekezdése szerint kritériumokat állapít meg annak eldöntésére, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható. A rendelet (3) preambulumbekezdése szerint e rendelet fontos lépés a pénzügyi források áramlásának a klímasemleges Unió 2050-ig történő elérése felé történő irányításához.

11 E célból a 2020/852 rendelet – amint az a (6) és (12) preambulumbekezdéséből kitűnik – a fenntartható tevékenységek egységes osztályozási rendszerét („taxonómia” vagy „taxinómia”) hozza létre annak érdekében, hogy uniós szinten összehangolja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, ami lehetővé teszi a befektetők és más gazdasági szereplők számára a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységek egységes értelmezését.

12 A 2020/852 rendelet 3. cikke értelmében „[v]alamely befektetés környezeti szempontból fenntartható mértékének megállapítása céljából egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból akkor minősül fenntarthatónak, ha:

a) ezen gazdasági tevékenység a 10–16. cikknek megfelelően lényegesen hozzájárul a 9. cikkben meghatározott egy vagy több környezeti célkitűzéshez;

b) ezen gazdasági tevékenység a 17. cikknek megfelelően nem sérti jelentősen a[…] 9. cikkben meghatározott egyik környezeti célkitűzést sem;

[…]

d) ezen gazdasági tevékenység megfelel a Bizottság által a 10. cikk (3) bekezdésével [és] a 11. cikk (3) bekezdésével […] összhangban megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak.”

13 A 2020/852 rendelet 9. cikkében felsorolt hat környezetvédelmi célkitűzés a következő:

„a) az éghajlatváltozás mérséklése;

b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás;

c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme;

d) a körforgásos gazdaságra való átállás;

e) a szennyezés megelőzése és csökkentése;

f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása.”

14 A 2020/852 rendelet 4. cikke előírja, hogy a tagállamok és az Európai Unió az említett rendelet 3. cikkében megállapított kritériumokat alkalmazzák annak meghatározására, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e bármely olyan intézkedés céljából, amely a környezeti szempontból fenntarthatóként rendelkezésre bocsátott pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények vonatkozásában követelményeket állapít meg a pénzügyi piaci szereplők vagy a kibocsátók számára.

15 A 2020/852 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „[e]gy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ha az adott tevékenység lényegesen hozzájárul az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szintű stabilizálásához, amellyel – a[z éghajlatváltozásról szóló, 2015. december 12-én jóváhagyott] Párizsi Megállapodás hosszú távú hőmérsékleti céljával összhangban – megakadályozható az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolása az üvegházhatásúgáz-kibocsátások elkerülésével vagy csökkentésével […] a következők révén:

a) [a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2018. L 328., 82. o.)] összhangban megújuló energia előállítása […]”

16 Az „éghajlatváltozás mérséklése” fogalmát a 2020/852 rendelet 2. cikkének 5. pontja úgy határozza meg, mint „arra irányuló folyamat, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése jóval 2 °C alatt maradjon, és törekvés arra, hogy az legfeljebb 1,5 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet a[z éghajlatváltozásról szóló, 2015. december 12-én jóváhagyott] Párizsi Megállapodásban foglaltaknak megfelelően”.

17 A 2020/852 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Bizottság az említett rendelet 23. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

„a) e cikk (1) és (2) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez; és

b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.”

18 A 2020/852 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, ha az adott tevékenység:

„a) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat foglal magában, amelyek vagy lényegesen csökkentik a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az említett gazdasági tevékenységre gyakorolt kedvezőtlen hatás kockázatát, vagy lényegesen csökkentik e kedvezőtlen hatást anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve; vagy

b) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat biztosít, amelyek a 16. cikkben meghatározott feltételek teljesítésén túl lényegesen hozzájárulnak a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve kedvezőtlen hatás kockázatának a megelőzéséhez vagy csökkentéséhez, anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát más emberekre, természetre vagy eszközökre nézve”.

19 A 2020/852 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság az említett rendelet 23. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el a következő célokból:

„a) e cikk (1) és (2) bekezdésének kiegészítése azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz; és

b) a 17. cikk kiegészítése az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában e bekezdés a) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést”.

20 A 2020/852 rendelet 17. cikkének (1) bekezdése a következőképpen szól:

„A 3. cikk b) pontjának alkalmazásában, figyelembe véve egy gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások életciklusát – beleértve a meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat –, az adott gazdasági tevékenységet úgy kell tekinteni, hogy jelentősen sérti:

a) az éghajlatváltozás mérséklését, ha az adott tevékenység jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz vezet;

b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, ha az adott tevékenység eredményeként a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol magára a tevékenységre, illetve az emberekre, a természetre vagy az eszközökre;

c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatát és védelmét, ha az adott tevékenység káros a következőkre:
   i. a víztestek – beleértve a felszíni és a felszín alatti víztesteket is – jó állapotára, vagy jó ökológiai potenciáljára; vagy
   ii. a tengeri vizek jó környezeti állapotára;

d) a körforgásos gazdaságot, beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is, amennyiben:
   i. az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások – mint például a nem megújuló energiaforrások, a nyersanyagok, a víz és a talaj – közvetlen vagy közvetett felhasználásában a termékek életciklusának egy vagy több szakaszában, többek között a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét, újrahasználhatóságát vagy újrafeldolgozhatóságát illetően;
   ii. az adott tevékenység a hulladékkeletkezés, -égetés vagy -ártalmatlanítás jelentős növekedését eredményezi, kivéve a nem újrafeldolgozható veszélyes hulladék égetését; vagy
   iii. a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben;

e) a szennyezés megelőzését és csökkentését, ha az adott tevékenység a levegőbe, vízbe, és földtani közegbe jutó szennyező anyag-kibocsátások jelentős növekedéséhez vezet, összehasonlítva a tevékenység megkezdése előtti állapottal; vagy

f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását, ha az adott tevékenység:
   i. jelentős mértékben káros az ökoszisztémák jó kondíciójára és rezilienciájára; vagy
   ii. káros az élőhelyek és a fajok – többek között az uniós érdekeltségű élőhelyek és fajok – védettségi helyzetére.”

21 A 2020/852 rendelet 19. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a többek között az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak:

„a) a technológiasemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett, az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve azonosítaniuk kell az adott környezeti célkitűzéshez való legrelevánsabb potenciális hozzájárulásokat;

[…]

c) amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük;

[…]

f) meggyőző tudományos eredményeken és az EUMSZ 191. [cikkben] foglalt elővigyázatosság elvén alapulnak;

[…]

j) valamennyi releváns gazdasági tevékenységre ki kell terjedniük egy konkrét ágazaton belül, és biztosítaniuk kell, hogy ezen tevékenységek egyenlő bánásmódban részesüljenek, ha az e rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzésekhez egyenlően járulnak hozzá, a piaci verseny torzulásának elkerülése érdekében; és

k) könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és oly módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését.

[…]”

22 A felhatalmazáson alapuló rendeletet többek között a 2020/852 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján fogadták el (lásd a fenti 2. pontot).

23 A felhatalmazáson alapuló rendelet 1. cikke előírja, hogy e rendelet I. melléklete tartalmazza az azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján egy gazdasági tevékenység az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak minősül, és amelyek meghatározzák, hogy e gazdasági tevékenység nem képezi-e az ezen rendeletben meghatározott egyéb környezeti célkitűzések jelentős megsértését. A felhatalmazáson alapuló rendelet 2. cikke értelmében e rendelet II. melléklete tartalmazza az azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján egy gazdasági tevékenység az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak minősül, és amelyek meghatározzák, hogy e gazdasági tevékenység nem képezi-e az ezen rendeletben meghatározott egyéb környezeti célkitűzések jelentős megsértését.

24 A felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. melléklete, többek között az említett I. melléklet 4.3. pontjában és az említett II. melléklet 4.3. pontjában, a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás tekintetében meghatározza az e felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya alá tartozó egyes gazdasági tevékenységek technikai vizsgálati kritériumait.

A belső felülvizsgálat iránti kérelemre és a Törvényszék felülvizsgálatának terjedelmére vonatkozó előzetes megfontolások

25 Az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján bármely, a 11. cikkben foglalt feltételeknek megfelelő nem kormányzati szervezet jogosult indokolással ellátott kérelemmel valamely igazgatási aktus belső felülvizsgálatát kezdeményezni az azt elfogadó uniós intézménynél vagy szervnél, azon az alapon, hogy az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében sérti a környezetvédelmi jogot.

26 A felülvizsgálat rendszerének lényege az, hogy a felülvizsgálatot kérelmező fél konkrét és pontos indokokat terjeszt elő, amelyek alkalmasak az engedélyező határozat alapjául szolgáló értékelésekkel kapcsolatban felmerült kétségek alátámasztására (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 68. pont). Ennélfogva az ilyen kérelmezőnek meg kell jelölnie azokat az alapvető ténybeli elemeket, illetve jogi érveket, amelyek alkalmasak az uniós intézmény vagy szerv által az adott jogi aktusban megfogalmazott értékelést illetően fennálló megalapozott, azaz érdemi kétségek alátámasztására (lásd ebben az értelemben: 2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 69. pont; 2021. október 6-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 60. pont).

27 Az igazgatási aktus belső felülvizsgálata iránti kérelem tehát arra irányul, hogy megállapítsa az állítólagos jogellenességet, illetve az említett aktus megalapozottságának hiányát. A kérelmező ezt követően az 1367/2006 rendelet 10. cikkével együttesen értelmezett 12. cikkének megfelelően – hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabályok megsértésére, a Szerződések vagy az ezek alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre való hivatkozással – keresetet indíthat az uniós bíróság előtt a belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint megalapozatlant elutasító határozattal szemben (2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 38. pont).

28 Az ilyen kereset nem alapulhat olyan új indokokon vagy bizonyítékokon, amelyek a felülvizsgálati kérelemben nem szerepeltek, máskülönben e kereset megfosztaná az ilyen kérelem indokolására vonatkozó, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményt a hatékony érvényesülésétől, és megváltoztatná az e kérelemmel indított eljárás tárgyát (2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 39. pont). Az az uniós intézmény vagy szerv, amely azon igazgatási aktus kibocsátója, amelynek belső felülvizsgálatát kérik, nem köteles megvizsgálni a kérelmező által a belső felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása során szolgáltatott indokoktól eltérő indokokat (2019. szeptember 12-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, C-82/17 P, EU:C:2019:719, 40. pont).

29 Ugyanakkor a belső felülvizsgálat iránti kérelmét elutasító határozattal szemben a Törvényszékhez keresetet benyújtó felperestől nem várható el, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelmében hivatkozott érvek szó szerinti megismétlésére szorítkozzon. Egyrészt ugyanis az ilyen felperesnek lehetőséggel kell rendelkeznie arra, hogy olyan érvekre hivatkozzon, amelyek a belső felülvizsgálat iránti kérelmére válaszul elfogadott határozat jogi megalapozottságának kifogásolására irányulnak. Az ilyen érvek azonban nem módosíthatják az e kérelemmel indított eljárás tárgyát, mivel ellenkező esetben megfosztanák azt a hatékony érvényesülésétől. Különösen nem szerepelhetnek közöttük olyan új érvek vagy bizonyítékok, amelyeket már a felülvizsgálat iránti kérelem benyújtásakor felhozhattak volna. Másrészt az olyan érv, amelyet a felülvizsgálat iránti kérelem szakaszában nem hoztak fel, nem tekinthető a Törvényszék előtti kereset szakaszában elfogadhatatlan új érvnek, ha csupán az e kérelemben már kifejtett érvelés kiegészítését képezi. Ahhoz, hogy az új érvet a korábban felhozott jogalap vagy kifogás kiterjesztésének lehessen tekinteni, annak kellően szoros kapcsolatot kell mutatnia az eredetileg kifejtett jogalapokkal vagy kifogásokkal annak érdekében, hogy a bírósági eljárás keretében zajló vita szokásos alakulásából eredőnek lehessen minősíteni. Az 1367/2006 rendelettel bevezetett felülvizsgálati eljárás sajátos jellegére tekintettel e lehetőséget mindazonáltal össze kell egyeztetni az említett eljárás hatékony érvényesülése megőrzésének szükségességével, így az nem teheti lehetővé a felperes számára, hogy módosítsa ezen eljárás tárgyát azáltal, hogy olyan új indokokat vagy bizonyítékokat terjeszt elő, amelyek nem mutatnak kellően szoros kapcsolatot a felülvizsgálati kérelem szakaszában felhozott kifogásokkal. Így ezen felperes nem hivatkozhat olyan új „összefüggésbeli” érvekre,

amelyekre ne vonatkozna az összhang e szabályának logikája, hacsak nem fogadjuk el, hogy az ilyen érvek mindenesetre hatástalanok (lásd: 2024. február 21-i PAN Europe kontra Bizottság ítélet, T-536/22, fellebbezés alatt, EU:T:2024:98, 44–47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 A belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint megalapozatlant elutasító határozat ellen benyújtott kereset keretében kizárólag az e határozat jogellenességét megalapozó téves jogalkalmazást vagy értékelési hibát bizonyító jogalapok elfogadhatók, az azon igazgatási aktusra vonatkozó jogalapok, amelynek a belső felülvizsgálatát kérték, azonban nem (2021. október 6-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-458/19 P, EU:C:2021:802, 49. pont).

31 Főszabály szerint a belső felülvizsgálat iránti kérelmet elutasító határozat bírósági felülvizsgálatának terjedelme nem különbözik az említett kérelem tárgyát képező közigazgatási aktus bírósági felülvizsgálatának terjedelmétől, ha ezen aktus bírósági felülvizsgálat tárgyát képezi (lásd ebben az értelemben: 2016. december 15-i TestBioTech és társai kontra Bizottság ítélet, T-177/13, nem tették közzé, EU:T:2016:736, 76. és 81. pont).

32 Az ítélkezési gyakorlat szerint, amikor valamely uniós intézménynek olyan összetett értékeléseket kell végeznie, mint amelyek a technikai vizsgálati kritériumok kidolgozásának alapjául szolgálnak annak meghatározása érdekében, hogy valamely gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntartható-e, az intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebben az esetben az uniós bíróság által az olyan határozat indokolásának megalapozottságára vonatkozóan végzett bírósági felülvizsgálat, mint a vitatott határozat, nem vezethet arra, hogy e bíróság a saját értékelésével helyettesíti a Bizottság értékelését, hanem az annak ellenőrzésére irányul, hogy a megtámadott határozat nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, illetőleg hogy nem tartalmaz-e nyilvánvaló értékelési hibát, vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságnak többek között nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ha ugyanis valamely intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, akkor az eljárási garanciák tiszteletben tartása alapvető fontosságú, amely garanciák között szerepel ezen intézménynek az adott eset összes releváns elemének gondos és pártatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége (lásd: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 Annak megállapításához, hogy valamely intézmény az összetett tények értékelése során elkövetett-e olyan nyilvánvaló hibát, amely indokolttá teheti a megtámadott aktus megsemmisítését, az előterjesztett bizonyítékoknak elegendőeknek kell lenniük ahhoz, hogy kétségbe vonják az ezen aktusban megállapított tények értékelésének hihetőségét (lásd ebben az értelemben: 2018. június 14-i Lubrizol France kontra Tanács ítélet, C-223/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:442, 39. pont; 2020. május 7-i BTB Holding Investments és Duferco Participations Holding kontra Bizottság ítélet, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 74. pont).

A felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozására vonatkozó első jogalapról

35 A felperesek vitatják a Bizottság által a megtámadott határozatban a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának egyes szempontjai tekintetében a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válaszait. A jelen jogalap három egymástól elkülönülő részében arra hivatkoznak, hogy e válaszok számos rendelkezést sértenek.

Az Aarhusi Egyezmény 6–8. cikkének és az 1367/2006 rendelet 9. cikkének megsértésére alapított első részről

36 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának egyes szempontjai tekintetében a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válasz nem felel meg a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek az Európai Közösség nevében való megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL 2005. L 124., 1. o.) és az 1367/2006 rendelet 9. cikkével jóváhagyott, a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény (kihirdette a 2001. évi LXXXI. törvény, HL 2005. L 124., 4. o.; a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény), 6–8. cikkében előírt, nyilvánosság számára biztosított tájékoztatási és konzultációs szintnek. Először is, a tájékoztatási és konzultációs folyamat már a 2020/852 rendelet elfogadása előtt megkezdődött. Másodszor, a felperesek úgy vélik, hogy jóllehet megfelelnek az „érintett nyilvánosság” említett egyezmény értelmében vett meghatározásának, nem tekintették őket olyan „érdekelt feleknek”, amelyekkel a Bizottság konzultációt folytat le. Harmadszor, 2020 második felével összefüggésben és 2021-ben a „nyilvánosság tájékoztatása és részvétele” fogalma más értelmet nyert volna, amit a konzultációs eljárás során figyelembe kellett volna venni. Negyedszer, a megtámadott határozat olyan új információkat tartalmaz, amelyek nem szerepelnek egyértelműen a felhatalmazáson alapuló rendeletben, és amelyeket nem vettek figyelembe ez utóbbi rendelet kidolgozása során, holott az említett felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása előtt e tekintetben tájékoztatással kellett volna szolgálni a nyilvánosság számára, és konzultálni kellett volna vele.

37 Válaszukban a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem utal arra, hogy a taxonómiával összefüggésben különösen a technikai vizsgálati kritériumok kérdése kapcsán a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozása során tájékoztatást nyújtott annak érdekében, hogy e konkrét kérdéssel kapcsolatban információkhoz jusson. Álláspontjuk szerint a Bizottság nem említette továbbá sem ezen információk tartalmát, sem pedig azt, hogy milyen módon vette azokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe. Azt állítják, hogy az említett felhatalmazáson alapuló rendelet az 1367/2006 rendelet 9. cikke szerinti „tervek vagy programok” fogalommeghatározása alá tartozik.

38 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

39 A keresetlevél 48. pontjában a felperesek jelzik, hogy „[a] felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának jogszerűségét a [belső felülvizsgálat iránti] kérelemben vitatják (a keresetlevél A.1. melléklete, 13. és 14. pont)”. E tekintetben meg kell állapítani, hogy e kérelem tartalmaz egy, „A felhatalmazáson alapuló rendelet előkészítésének felülvizsgálata” címet viselő részt, amely a 13. oldalon kezdődik, és amelynek szövege a következő: „[a felperesek] azt kérik, hogy [az említett] felhatalmazáson alapuló rendeletnek a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra irányuló [gazdasági] tevékenységre vonatkozó rendelkezéseit

a 2020/852 rendelet releváns rendelkezéseiben előírt szakaszok alkalmazásával vizsgálják felül”. Ezt követően a felperesek az érveiket négy csoportra osztották fel. A jelen rész a harmadik érvcsoportba vonatkozik, amely az alábbi két bekezdésben kerül kifejtésre, amelyek szövege a következő:

„Harmadszor, a vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálatának magában kell foglalnia mind a nyilvánosság előzetes tájékoztatását, mind a nyilvánossággal folytatott konzultációt, amint azt az Aarhusi Egyezmény előírja.

A nyilvánosság vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokról való tájékoztatásnak és az ezzel kapcsolatban a nyilvánossággal folytatott konzultációnak olyan felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetén kell alapulnia, amelyet felülvizsgáltak.”

40 Márpedig a szóban forgó bekezdések bevezető bekezdéssel összefüggésben értelmezett szövegéből nem következik, hogy a felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság a felhatalmazáson alapuló rendeletet az Aarhusi Egyezménynek az abban hivatkozott konkrét szempontjaival ellentétesen fogadta el.

41 Éppen ellenkezőleg, a szóban forgó bekezdések szövege inkább arra utal, hogy a felperesek szerint a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló rendelet általa elvégzendő jövőbeli belső felülvizsgálata során eljárási szempontokat kellett volna figyelembe vennie.

42 Ebből az következik, hogy a fenti 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat követelményeivel ellentétben, a szóban forgó bekezdésekben a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem terjesztettek elő olyan konkrét és pontos indokokat, amelyek alkalmasak lennének azon értékelések megkérdőjelezésére, amelyeken a felhatalmazáson alapuló rendelet mint igazgatási aktus alapul, és nem jelölték meg azokat az alapvető ténybeli elemeket, illetve jogi érveket sem, amelyek alkalmasak a Bizottság által az említett felhatalmazáson alapuló rendeletben a belső felülvizsgálat iránti kérelemmel érintett jogi aktusban végzett értékeléssel kapcsolatos megalapozott, azaz érdemi kétségek alátámasztására.

43 Márpedig a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság nem volt köteles arra, hogy a felperesek által a belső felülvizsgálat iránti kérelem benyújtásakor előadottakon kívül más indokokat is megvizsgáljon. Különösen nem volt köteles saját kezdeményezésére megvizsgálni a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozása és elfogadása során a nyilvánosság tájékoztatásával és a nyilvánossággal folytatott konzultációval összefüggő azon lehetséges indokokat, amelyekre a felperesek nem hivatkoztak.

44 A jelen résznek tehát nem lehet helyt adni.

Az 1367/2006 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított második részről

45 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a belső felülvizsgálat iránti kérelem több pontjára sem válaszolt, megsértve ezzel az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését. E pontok között szerepel először is a Bizottság azon kötelezettsége, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását megelőzően rendelkezzen a szükséges szakértelemmel, másodszor az a körülmény, hogy a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformnak a technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozó véleményét a felhatalmazáson alapuló rendelet említett elfogadását követően tették közzé, harmadszor pedig az a körülmény, hogy az említett felhatalmazáson alapuló rendelet, valamint az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatához és védelméhez, a

körforgásos gazdaságra való átálláshoz, a szennyezés megelőzéséhez és csökkentéséhez, és a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2021/2178 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek az említett gazdasági tevékenységekre vonatkozó konkrét közzétételek tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. június 27-i (EU) 2023/2486 felhatalmazáson alapuló rendelet (HL L, 2023/2486) az egyéb környezeti célkitűzések vonatkozásában nem a 2020/852 rendeletben előírt ütemtervnek megfelelően került elfogadásra, így az utóbbi felhatalmazáson alapuló rendelet az előbbi felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásakor nem állt rendelkezésre.

46 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

47 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a felperesek által előterjesztett első két pont (lásd a fenti 45. pontot) „A felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának felülvizsgálata” címet viselő rész négy bekezdésében szereplő első két érvcsoportra vonatkozik, amely bekezdések a következőképpen szólnak:

„Először is a vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálatának figyelembe kell vennie a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformnak az (EU) 2020/852 rendelet [20. cikke (2) bekezdésében] előírt tanácsait.

Jelenleg a [fenntartható finanszírozással foglalkozó platform] saját jelentése egyértelművé teszi, hogy »a platform feladata, hogy a [technikai vizsgálati kritériumokra] összpontosítson, és ajánlást dolgozzon ki a Bizottság számára a 3–6. környezetvédelmi célkitűzéseket szolgáló fenntartható tevékenységekről szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktus második tervezetére vonatkozóan« […]

A felülvizsgálatnak ezért figyelembe kell venni a [fenntartható finanszírozással foglalkozó platform] konkrét tanácsait a szélenergia-termelésnek az első két környezetvédelmi célkitűzéshez, nevezetesen az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz való jelentős hozzájárulására vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban.

Másrészt az előző pontból kitűnik, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet nem felel meg a 2020/852 rendelet [23. cikkének (4) bekezdésében] előírt azon követelménynek, hogy „[a jogi aktus] elfogadását megelőzően […] összegyűjt minden szükséges szakismeretet.”

48 A szóban forgó első három bekezdés a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadásának szabályszerűségére vonatkozóan nem tartalmaz konkrét indokot. Az a körülmény, hogy a felperesek úgy vélik, hogy ezt az eljárást nem szabályszerűen folytatták le, csak a szóban forgó negyedik bekezdésből következik.

49 Így a szóban forgó négy bekezdésből kitűnik, hogy a felperesek által a belső felülvizsgálat iránti kérelemben előadott egyetlen pontos és konkrét indok az volt, hogy a Bizottság a 2020/852 rendelet 23. cikkének (4) bekezdésével ellentétesen járt el, mivel a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása előtt és kidolgozása során nem gyűjtött össze minden szükséges szakismeretet, amennyiben a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform nem adott véleményt az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos környezetvédelmi célkitűzésekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokról.

50 Ugyanakkor a Bizottság a megtámadott határozat I. mellékletének 3. pontjában a következőket állapítja meg:

„A [2020/852] rendelet 20. cikke (2) bekezdésének a) pontja és (38) preambulumbekezdése előírja, hogy a platform tanácsot ad a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban, míg [ugyanezen] rendelet 10. cikkének (4) bekezdése, 11. cikkének (4) bekezdése és (54) preambulumbekezdése előírja a Bizottság számára, hogy az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos technikai vizsgálati kritériumokat tartalmazó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően konzultáljon a platformmal. Ezek a rendelkezések nem határozzák meg a platformmal való konzultáció feltételeit és menetrendjét, csak azt mondják ki, hogy a konzultációra a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően kell sort keríteni.

[…]

A [2020/852] rendelet 10. cikkének (4) bekezdése, 11. cikkének (4) bekezdése és 20. cikke alapján a Bizottság 2020. november 19-én felkérte a platformot, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetéről annak elfogadása előtt nyilvánítson véleményt. A Bizottság 2020. november 20-án 2020. december 18-ig tartó nyilvános konzultáció céljából közzétette a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét. 2020. december 18-án a platform a nyilvános konzultáció keretében benyújtotta a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetére vonatkozó észrevételeit (jelenleg a dokumentum a következő címen érhető el:
„
https://finance.ec.europa.eu/system/files/2020–12/
201218-eu-platform-on-sustainable-finance-opinion-taxonomy-delegated-act_en.pdf”).
Következésképpen megfelelően konzultáltak a platformmal a felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozása során és annak elfogadását megelőzően. A Bizottság csak 2021. június 4-én fogadta el a végleges tervezetet […]”

51 Ezen egyértelmű magyarázatokra tekintettel a felperesek tévednek, amennyiben előadják, hogy „a [megtámadott] határozat nem vitatja azt a körülményt, hogy a platformnak a kifejezetten a jövőbeli felhatalmazáson alapuló rendelet technikai vizsgálati kritériumaira vonatkozó véleményét 2020. augusztus 31-én, vagyis a felhatalmazáson alapuló rendelet 2021. június 4-i [elfogadását] követően adták ki”.

52 A Bizottság ugyanis a megtámadott határozatban megfelelően kifejtette, hogy konzultáltak a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformmal, és e platform 2020. december 18-án, vagyis a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását megelőzően nyújtotta be észrevételeit, így a felperesek ezzel ellentétes állításai nem megalapozottak.

53 Ami a felperesek által felhozott harmadik pontot illeti (lásd a fenti 45. pontot), az a negyedik érvcsoportra vonatkozik, amely „A felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának felülvizsgálata” címet viselő részben három bekezdésben kerül kifejtésre, amely bekezdések szövege a következő:

„Negyedszer, a releváns technikai vizsgálati kritériumok felülvizsgálatát a 2020/852 rendelet 9. cikkében foglalt, egyidejűleg értelmezett valamennyi környezeti célkitűzésre tekintettel kell lefolytatni, a 2020/852 rendelet együttesen értelmezett 10–15. és 19. cikkében előírtaknak megfelelően.

Közelebbről, az első két környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokról (és az egyéb környezetvédelmi célkitűzések tekintetében a [jelentős károkozás elkerülését célzó] elvről) szóló első felhatalmazáson alapuló jogi aktust (a jelenlegi felhatalmazáson alapuló rendelet) „2020. december 31-ig kell elfogadni annak érdekében, hogy biztosítsák annak 2022. január 1-jei hatállyal történő alkalmazását” (a 2020/852 rendelet 10. cikkének (6) bekezdése és 11. cikkének (6) bekezdése), míg az egyéb környezeti célkitűzésekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokról szóló második felhatalmazáson alapuló jogi aktust „legkésőbb 2021. december 31-ig” kellett volna elfogadni annak érdekében, hogy biztosítsák annak 2023. január 1-jei hatállyal történő alkalmazását (a 2020/852 rendelet 12–15. cikkének (5) bekezdése).

Más szóval a fent említett két felhatalmazáson alapuló jogi aktust […] az első (a felhatalmazáson alapuló rendelet) alkalmazandóvá válása előtt kellett volna kidolgozni és elfogadni. A felhatalmazáson alapuló rendelet felülvizsgálatát ezért a második felhatalmazáson alapuló jogi aktus ismeretében kell elvégezni, ahogyan azt a 2020/852 rendelet eredetileg előírta.”

54 Amint arra a felperesek helyesen rámutatnak, a Bizottság a megtámadott határozatban nem foglalkozott ezzel a kérdéssel. A Bizottság ugyanakkor arra hivatkozik, hogy mivel e kérdést nem támasztották alá, az a fenti 26. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatatlan, így a Bizottság arra nem is tudott válaszolni.

55 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a 2020/852 rendelet 10. és 11. cikkének (6) bekezdése valóban előírja, hogy a Bizottság „2020. december 31-ig” felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos két környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat, „azzal a céllal, hogy 2022. január 1-jétől biztosítsa [azok] alkalmazását”. Ezzel szemben a 2020/852 rendelet 12–15. cikkének (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Bizottság „ 2021. december 31-ig” felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza a 2020/852 rendelet 9. cikkében felsorolt másik négy környezeti célkitűzésre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat „azzal a céllal, hogy 2023. január 1-jétől biztosítsa [azok] alkalmazását”.

56 A Bizottság a felhatalmazáson alapuló rendeletet valójában csak 2021. június 4-én fogadta el, ugyanakkor a 2022. január 1-jétől alkalmazandó (az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 3. cikkének második bekezdése). Ami a másik négy környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó 2023/2486 felhatalmazáson alapuló rendeletet illeti, azt a Bizottság 2023. június 27-én fogadta el. Ezt a rendeletet 2024. január 1-jétől kell alkalmazni (e felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikkének második bekezdése).

57 Úgy tűnik tehát, hogy az elfogadásra vonatkozóan egyrészt a 2020/852 rendelet 10. és 11. cikkének (6) bekezdésében, másrészt pedig az e rendelet 12–15. cikkének (5) bekezdésében előírt ütemtervet nem tartották be.

58 A jelen ügyben ugyanakkor a felperesek arra hivatkoznak, hogy a másik négy környezeti célkitűzés tekintetében a felhatalmazáson alapuló rendeletet a 2023/2486 felhatalmazáson alapuló rendelet tartalmának ismeretében kellett volna kidolgozni. Ily módon úgy vélik, hogy az, hogy a 2023/2486 rendelet nem állt rendelkezésre a felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozása során, hibássá teszi ez utóbbi rendeletet.

59 Márpedig az, hogy a 2023/2486 felhatalmazáson alapuló rendeletet a másik négy környezeti célkitűzés tekintetében a felhatalmazáson alapuló rendeletet követően fogadták el, megfelel az egyrészt a 2020/852 rendelet 10. és 11. cikkének (6) bekezdésében, másrészt pedig az e rendelet 12–15. cikkének (5) bekezdésében előírt határidőknek. Még ha tiszteletben tartották volna is e határidőket, a felhatalmazáson alapuló rendeletet „2020. december 31-ig” fogadták volna el, míg a 2023/2486 felhatalmazáson alapuló rendeletet a másik négy környezetvédelmi célkitűzés tekintetében csak „2021. december 31-ig” kellett volna elfogadni. Nyilvánvaló tehát, hogy a két felhatalmazáson alapuló rendeletnek a 2020/852 rendelet említett rendelkezései által javasolt sorrendjét teljes mértékben tiszteletben tartották, még akkor is, ha e rendeleteket késedelmesen fogadták el.

60 E körülmények között, még ha a felperesek ezen érve tekintetében akár a belső felülvizsgálat iránti kérelem szakaszában, akár a jelen kereset szakaszában elismerjük, hogy az elfogadható, az semmiképpen nem alapozhat meg megalapozott, azaz érdemi kétségeket a Bizottság által a felhatalmazáson alapuló rendeletben végzett értékeléseket illetően.

61 Ebből következően a jelen részt teljes egészében el kell utasítani.

A 2020/852 rendelet 10. cikke (4) bekezdésének, 11. cikke (4) bekezdésének és 20. cikke (2) bekezdésének a megsértésére alapított harmadik részről

62 A felperesek lényegében úgy vélik, hogy nem konzultáltak megfelelően a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása előtt a 2020/852 rendelet 20. cikkében előírt fenntartható finanszírozással foglalkozó platformmal, megsértve ezzel a 2020/852 rendelet 10. cikkének (4) bekezdését, 11. cikkének (4) bekezdését és 20. cikkének (2) bekezdését. Álláspontjuk szerint a megtámadott határozat nem vitatja a belső felülvizsgálat iránti kérelemben szereplő azon állítást, amely szerint e platform maga jelezte, hogy lényegében az egyéb környezetvédelmi célkitűzésekre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetének vizsgálatára kapott megbízást. Ezenkívül az ugyanezen platformmal való konzultáció nem vonatkozott kifejezetten az említett felhatalmazáson alapuló rendeletben szereplő pontos technikai vizsgálati kritériumokra. A szóban forgó platform csak e felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követően adott ki véleményt erről a kérdésről. A felperesek szerint azt a körülményt, hogy az említett határozat nem tartalmaz a Bizottság részéről e jogsértések orvoslására vonatkozó kötelezettségvállalást, szintén az 1367/2006 rendelet 10. cikke (2) és (3) bekezdése megsértésének kell tekinteni.

63 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

64 A felperesek által a jelen rész keretében előadott állítások „A felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozásának felülvizsgálata” című részben szereplő első érvcsoportra vonatkoznak.

65 Amint arra a fenti 50. és 52. pont emlékeztet, a megtámadott határozat kifejti, hogy a Bizottság felkérte a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetéről annak elfogadása előtt nyilvánítson véleményt, hogy a Bizottság 2020. november 20-án 2020. december 18-ig tartó nyilvános konzultáció céljából közzétette a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét, és hogy 2020. december 18-án a platform benyújtotta a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetére vonatkozó észrevételeit.

66 A felperesek a keresetükben két kérdés alátámasztása érdekében egy másik, állítólag 2021. augusztus 31-én kelt dokumentumra hivatkoznak. Egyrészt e dokumentumból kitűnik, hogy a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform úgy ítélte meg, hogy csak a másik négy

környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó felhatalmazáson alapuló jogi aktus második tervezetének vizsgálatára kapott megbízást. Másrészt az említett platform kifejezetten a „jövőbeli felhatalmazáson alapuló rendelet” technikai vizsgálati kritériumairól csak e dokumentum keretében adott véleményt.

67 Márpedig, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, a szóban forgó dokumentum, amelyre a felperesek hivatkoznak, a jelen ügyben nem releváns. A fenntartható finanszírozással foglalkozó platform honlapjáról ugyanis kiderül, hogy ez utóbbi 2021. augusztus 3-án észrevételezés céljából a másik négy környezetvédelmi célkitűzésre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokról szóló véleménytervezetet tett közzé, a végleges vélemény közzétételére pedig 2022. március 30-án került sor.

68 A fenti 67. pontban említett vélemények tárgyuknál fogva egyáltalán nem vonatkoznak az első két környezetvédelmi célkitűzésre, amelyek tekintetében a felhatalmazáson alapuló rendelet technikai vizsgálati kritériumokat állapított meg. Ezek tehát a jelen ügyben egyáltalán nem relevánsak.

69 Egyebekben a felperesek lényegében előadják, hogy a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform 2020. december 18-i véleménye nem volt teljes, mivel az említett platform általános kérdések vizsgálatára szorítkozott, anélkül hogy megvitatta volna a pontos technikai vizsgálati kritériumokat. A felperesek e körülményből azt a következtetést vonják le, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet e kritériumokat tartalmazó mellékleteit nem csatolták a felhatalmazáson alapuló rendelet azon tervezetéhez, amelyet a Bizottság véleményezés céljából továbbított e platformnak.

70 E tekintetben a Bizottság azzal érvel, hogy mind a felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetét, mind annak mellékleteit 2020. november 19-én véleményezésre benyújtották a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformhoz.

71 A jelen ügyben a Bizottság „Minőségi jogalkotás” portálján rendelkezésre álló adatokból kitűnik, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetét és annak két mellékletét 2020. november 20-án 2020. december 18-ig tartó nyilvános konzultáció céljából tették közzé. Így, még ha feltételezzük is, hogy a Bizottság 2020. november 19-én, amikor felkérte a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformot, hogy nyilvánítson véleményt a tervezetről, nem közölte ezeket a mellékleteket, a platform legkésőbb a felkérés megküldését követő napon hozzáférhetett ezekhez a mellékletekhez, és azokat figyelembe vehette véleményének kialakításakor.

72 Így, mivel a felperesek nem tudták megcáfolni a Bizottság azon állítását, amely szerint a Bizottság konzultált a fenntartható finanszírozással foglalkozó platformmal a felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetéről és annak a technikai vizsgálati kritériumokat részletező mellékleteiről, ezenkívül nem releváns, hogy az említett platform nem foglalt részletesen állást az említett technikai vizsgálati kritériumokról, hanem általános jellegű észrevételek megtételére szorítkozott.

73 Ugyanis, jóllehet a 2020/852 rendelet 10. és 11. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy „[a]z e cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását megelőzően konzultál a 20. cikkben említett platformmal az e cikk (3) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan”, e rendelkezések nem értelmezhetők úgy, hogy akadályát képezik az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának, amennyiben – mint a jelen ügyben is – az említett platform nem foglalt kifejezetten állást a hozzá véleményezésre benyújtott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének valamennyi vonatkozásáról.

74 Következésképpen a jelen részt el kell utasítani, így az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó második jogalapról

75 A második jogalap négy részből áll, amelyek először is az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkének, az EUMSZ 191. cikknek és a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának a megsértésén, másodszor a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdése a) pontjának a megsértésén, harmadszor a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) és j) pontjának a megsértésén, negyedszer pedig a 2020/852 rendelet 19. cikke (3) bekezdésének a megsértésén alapulnak.

76 A felperesek lényegében két olyan megközelítést kifogásolnak, amelyeket álláspontjuk szerint a Bizottság a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás műszaki vizsgálati kritériumainak megállapítása során alkalmazott. Lényegében arra hivatkoznak, hogy a Bizottság azáltal, hogy a megtámadott határozatban az általuk a belső felülvizsgálat iránti kérelemben előadott érvek ellenére követte e két megközelítést, megsértette az uniós jog különböző rendelkezéseit.

77 A Törvényszék hasznosnak tartja, hogy mielőtt a felperesek által előadott négy rész elemzésébe bocsátkozna, röviden összefoglalja az ez utóbbiak által előadott két kifogást.

78 Egyrészt a felperesek azt kifogásolják, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok nem írják elő, hogy a szélenergiából előállított villamos energia kilowattóránkénti (kWh) CO_2-kibocsátását ténylegesen meg kell mérni, és annak meg kell felelnie egy bizonyos küszöbértéknek. A felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének 4.3. pontja ugyanis az éghajlatváltozás mérsékléséhez való jelentős hozzájárulás technikai vizsgálati kritériumaként annak előírására szorítkozik, hogy „[a] tevékenység szélenergiából állít elő villamos energiát”. A felek nem vitatják, hogy ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az említett felhatalmazáson alapuló rendelet úgy tekinti, hogy e gazdasági tevékenység gyakorlása a konkrét körülmények ellenére továbbra is jelentős mértékben hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

79 A felperesek ezt a helyzetet úgy írják le, mint amely a szélenergiából előállított villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátásának tényleges mennyiségi mérésére vonatkozó kötelezettség alóli „mentességet” vezet be, és olyan „vélelmet” eredményez, amely szerint e tevékenység mindig jelentősen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

80 Másrészt a felperesek úgy vélik, hogy figyelembe kell venni a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás „időszakosságát”. A megújuló energiaforrásokból, különösen a szélenergiából előállított villamos energia mennyisége az időjárási körülményektől, a szélenergia esetében különösen a szél intenzitásától függ. Következésképpen valamely szélenergiából villamos energiát előállító létesítmény nem mindig ugyanazt a villamosenergia-teljesítményt nyújtja a villamosenergia-hálózat és így végső soron a villamosenergia-fogyasztók számára. Ez a rendelkezésre bocsátott teljesítmény az időjárási viszonyoktól függően változik. Lehetséges tehát, hogy a villamos energia iránti kereslet mindenkori kielégítése érdekében más erőműveket kell igénybe venni a szélerőmű „alultermelésének” „kompenzálására”.

81 A felperesek szerint a szélenergiából történő villamosenergia-előállításból eredő CO2-kibocsátások megfelelő mérése érdekében figyelembe kell venni ezen további erőművek kibocsátásait, amelyek „kiegyenlítik” a szélerőművek „alultermelését”. Márpedig a felhatalmazáson alapuló rendelet nem ír elő kötelezettséget e kibocsátások figyelembevételére, amit a felperesek szintén „mentességnek” minősítenek.

82 A jelen jogalap négy részének vizsgálata előtt határozni kell a felperesek által a Törvényszék Hivatalához 2023. december 6-án benyújtott levélben előadott érvek elfogadhatóságáról.

A felperesek által a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levélben előadott érvek elfogadhatóságáról

83 2023. december 6-án a felperesek levelet nyújtottak be a Hivatalhoz, amelyhez mellékletkét csatolták a „Technikai iránymutatás a jelentős károkozás elkerülését célzó elvnek a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközről szóló rendelet keretében történő alkalmazásáról” szóló bizottsági közleményt (HL C, C/2023/111). Álláspontjuk szerint e levél és melléklete a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadható új bizonyítékként, mivel az említett közlemény csak a kereset benyújtását követően és az eljárás írásbeli szakaszának lezárását követően vált hozzáférhetővé. Lényegében úgy vélik, hogy e közlemény megerősíti a második jogalap alátámasztására felhozott érveiket, amelyek szerint figyelembe kell venni a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakos jellegét, továbbá azokat az érveket, amelyekben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a technológiasemlegességet.

84 2023. december 12-én a Hivatal tájékoztatta a feleket többek között arról, hogy fel kell hívni a Bizottságot arra, hogy a tárgyaláson foglaljon állást a felperesek által a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levél és annak melléklete elfogadhatóságáról és megalapozottságáról.

85 A Bizottság a szóbeli előadásai során terjesztette elő az erre vonatkozó észrevételeit, amit rögzítettek a tárgyalási jegyzőkönyvben. Arra hivatkozik, hogy a felperesek által a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levélhez csatolt közlemény elfogadhatatlan és mindenesetre nem releváns.

86 Az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel.

87 Az ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése a kifogásokra és érvekre is alkalmazandó (lásd: 2021. július 14-i AQ kontra eu-LISA ítélet, T-164/19, nem tették közzé, EU:T:2021:456, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

88 Amint arra a Törvényszék a fenti 83. pontban emlékeztetett, a Törvényszék Hivatalához 2023. december 6-án benyújtott levelükben a felperesek lényegében úgy vélik, hogy az említett levélhez csatolt közlemény megerősíti a második jogalap alátámasztására felhozott érveiket, amelyek szerint figyelembe kell venni a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakos jellegét, valamint azokat az érveket, amelyekben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a technológiasemlegességet. Amennyiben a felperesek az e levélben foglalt érveket a csatolt közleményre alapozzák, az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében új érveket adnak elő.

89 Amint arra a Törvényszék a fenti 83. pontban szintén emlékeztetett, a felperesek véleménye szerint az általuk a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levél és annak melléklete elfogadható, mivel az e melléklet tárgyát képező közlemény, amelyen az említett levélben előadott új érvek alapulnak, csak a kereset benyújtását követően és a jelen ügyben folytatott eljárás írásbeli szakaszának lezárását követően vált hozzáférhetővé. Így lényegében arra hivatkoznak, hogy az említett közlemény közzététele olyan jogi vagy ténybeli elemnek minősül, amely az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás során merült fel, és ami tehát igazolja az e levélben foglalt új érvek előterjesztését.

90 Azonban, bár kétségtelen, hogy a szóban forgó közleményt csak 2023. október 11-én, tehát csak a jelen ügyben folytatott eljárás írásbeli szakaszának lezárását – amit a Hivatal 2023. május 4-i levelében közölt a felperesekkel – követően tették közzé a Hivatalos Lapban, meg kell állapítani, hogy e közlemény két konkrét, a felperesek által hivatkozott szakasza, nevezetesen „A [»jelentős károkozás« elkerülését célzó elv] értékelésének vezérelvei” című 2.4. pont első és harmadik bekezdése már e közlemény korábbi, a Hivatalos Lapban 2021. február 18-án közzétett, tehát a kereset benyújtása előtti változatában (HL 2021. C 58., 1. o.) is szerepelt.

91 Mivel tehát a szóban forgó szakaszokat már a kereset benyújtását megelőzően közzétették, azok nem tekinthetők olyan jogi vagy ténybeli elemeknek, amelyek az eljárási szabályzat 84. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárás során merültek fel. Az eljárás írásbeli szakaszának lezárását követő újbóli közzétételük önmagában nem alkalmas arra, hogy változtasson ezen a megállapításon.

92 Ebből az következik, hogy a felperesek által a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levélben foglalt érveket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, anélkül hogy elemezni kellene magának a levélnek vagy az ahhoz csatolt közleménynek az elfogadhatóságát.

Az Alapjogi Charta 37. cikkének, az EUMSZ 191. cikknek és a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának a megsértésére alapított első jogalapról

93 A felperesek úgy vélik, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítást illetően a felhatalmazáson alapuló rendelet nem állapít meg kötelezettséget a szélenergiából előállított villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátásának tényleges mennyiségi mérésére, sem pedig a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakosságának az együttesen figyelembe vett valamennyi energiaforrás által előállított villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátására gyakorolt hatása mérésére. E felhatalmazáson alapuló rendelet ezzel szemben azon a vélelmen alapul, amely szerint a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás összeegyeztethető a 2020/852 rendelet követelményeivel.

94 A felperesek szerint az ilyen megközelítés elkerüli az e tevékenységre vonatkozó meggyőző tudományos bizonyítékok felkutatását és vizsgálatát, ami nem felel meg az elővigyázatosság elvének, és nem vezet a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatok figyelembevételéhez, ami ellentétes a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontjával és az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdésével. E megközelítés nem minősül a természeti erőforrások körültekintő és észszerű felhasználásának sem, és nem tekinthető úgy, hogy bizonyítja, hogy a tevékenység az EUMSZ 191. cikk értelmében hozzájárul az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez. Ezáltal a magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását nem lehetne a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani, ami ellentétes az Alapjogi Charta 37. cikkével.

95 A felperesek előadják, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) tanulmánya nem tekinthető úgy, mint amely olyan tudományos adatokat tartalmaz, amelyek a 2020/852 rendelet 19. cikke értelmében vett technikai vizsgálati kritériumokat támasztanak. Álláspontjuk szerint e rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja egy ágazati (a jelen esetben a villamos energia) szintű elemzésre utal, valamint arra, hogy az ágazaton belüli tevékenységek eredményeit össze kell hasonlítani a környezetvédelmi célkitűzésekhez való hozzájárulásukkal. Úgy vélik, hogy az egy kWh villamosenergia-előállításához kapcsolódó, energiaforrásonkénti és valós idejű CO_2-kibocsátás könnyen hozzáférhető.

96 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

97 Az ügy irataiból kitűnik, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemnek „A szélenergiából történő villamosenergia-termelés az éghajlatváltozás mérséklése tekintetében” című részében a felperesek a következőket adták elő:

„Először is, a fent említett állítás nem minősül a 2020/852 rendelet értelmében vett »technikai vizsgálati kritériumnak«, és így nem felel meg a 2020/852 rendelet éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó követelményének.

Közelebbről, a 2020/852 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése megköveteli, hogy minden tevékenység »lényegesen hozzájárul[jon] az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szintű stabilizálásához, amellyel – a Párizsi Megállapodás hosszú távú hőmérsékleti céljával összhangban – megakadályozható az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolása az üvegházhatásúgáz-kibocsátások elkerülésével vagy csökkentésével, illetve az üvegházhatásúgáz-elnyelések növelésével«.

A felhatalmazáson alapuló rendelet nem tartalmaz, illetve nem említ bizonyítást arra vonatkozóan, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra irányuló tevékenység jelentős mértékben hozzájárul az üvegházhatású gázok kibocsátásának stabilizálásához, megelőzéséhez vagy csökkentéséhez, illetve az üvegházhatású gáz elnyelésének növeléséhez.

A bizonyítás e hiánya releváns, tekintettel a 2020/852 rendelet céljára és az abban kötelezően feltüntetendő »technikai felülvizsgálati kritériumokra«.

Egyrészt a 2021/1119 rendelet (európai klímarendelet), amely kötelező erejű célokat vezet be az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozóan, kifejezetten hivatkozik a 2020/852 rendeletre az e cél elérése irányába tett előrehaladás értékelése érdekében.

Másrészt az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló 2018/1999 rendelet azt is magában foglalja, hogy sor kell keríteni a megújuló energiaforrások üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz való hozzájárulásuk tekintetében történő értékelésére, és nem csak vélelmezni kell e hozzájárulást.

Másodszor, még ha úgy kellene is tekinteni, hogy az említett nyilatkozat technikai vizsgálati kritériumnak minősül, valójában feltételezésről, nem pedig kritériumról van szó. Ezt az értelmezést megerősíti a technikai szakértői csoportot jelentéséhez csatolt melléklet szövege, amely kimondja, hogy »a szélenergia jelenleg mentesül a [termék szénlábnyoma] vagy az [üvegházhatású gázok] teljes életciklusra vonatkozó értékelésének elvégzésére vonatkozó

követelmény alól, amit a csökkenési küszöbértéknek megfelelően rendszeresen felül kell vizsgálni. A szélenergia jelenleg a rendszeresen felülvizsgált taxonómiához igazíthatónak minősül« (218. oldal).

Harmadszor, a technikai szakértői csoport jelentésében a »Rationale« cím alatt javasolt érvelés nem veszi figyelembe a tevékenység időszakosságából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást (a széltől és a szél rendelkezésre állásától való függőség, valamint a készenléti villamosenergia-termelési kapacitásból származó kibocsátások).

Másként fogalmazva, a szélenergiából származó villamosenergia-termelés időszakos jellegéből adódóan annak a kérdésnek a megválaszolása során, hogy az környezetvédelmi szempontból fenntarthatónak tekinthető-e, vagy sem, figyelembe kell vennie mind az időszakosság előre jelzett szintjét – mivel az az általában rendelkezésre álló szél eloszlásától és (az érintett tagállamban elérhető) más villamosenergia-termelési forrásoktól függően változik –, mind pedig azok üvegházhatásúgáz-kibocsátási teljesítményét, amelyek szintén befolyásolják a fogyasztásra bocsátott villamos energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának mértékét.

Negyedszer, az a kijelentés, amely szerint »[a] tevékenység szélenergiából termel villamos energiát«, kizárólag a villamosenergia-előállítás szempontján alapul, szemben a villamosenergia-fogyasztással.

Ehhez képest a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló 2018/2001 irányelv 2. cikkének (4) bekezdésében meghatározott teljes bruttó energiafogyasztással összefüggésben az a hatékony mérőszám, amely annak megállapítására irányul, hogy egy adott villamosenergia-előállítás jelentős mértékben hozzájárul-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez, azaz az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez.

A felhatalmazáson alapuló rendelet konkrétan csak a szélenergiából származó villamosenergia-előállítási kapacitásba történő beruházásokkal, azaz az e forrásból történő villamosenergia-termeléssel foglalkozik. Ezzel szemben az üvegházhatású gázok tényleges csökkentése és így az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzéséhez való jelentős hozzájárulás fennállása nem mérhető kizárólag az energiafogyasztás – a jelen esetben a villamosenergia-fogyasztás – során keletkező üvegházhatású gázok szintje alapján.

A villamosenergia-előállítás és -fogyasztás között fennálló ezen különbséget a felhatalmazáson alapuló rendeletben ki kellett volna emelni, a kért belső felülvizsgálat keretében pedig ki kell emelni.

Ötödször és mindenesetre a küldöttség nyilatkozatát nem igazolták vagy bizonyították.”

98 A Bizottsághoz hasonlóan mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelemnek „A szélenergiából történő villamosenergia-termelés az éghajlatváltozás mérséklése tekintetében” című részében sem az Alapjogi Charta 37. cikkét, sem a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját nem említik. Ebből az következik, hogy a keresetlevélben előadott, e rendelkezésekre alapított érvek a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően új érvnek minősülnek, tehát azok elfogadhatatlanok. Az említett kérelemben az EUMSZ 191. cikkre sem történik hivatkozás, így az e rendelkezésre alapított érvek szintén újak, és ezért elfogadhatatlanok.

99 Mindenesetre, noha a felperesek a jelen rész keretében lényegében arra hivatkoznak, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet a technikai vizsgálati kritériumok meghatározását illetően nem meggyőző tudományos adatokon alapul, a keresetlevél 77. pontjából – a Bizottság állításával ellentétben – egyértelműen kitűnik, hogy a felperesek a megtámadott határozat, nem pedig az említett felhatalmazáson alapuló rendelet jogszerűségét vitatják.

100 A megtámadott határozat IV. mellékletének 1.1. pontjában a Bizottság a felpereseknek az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó kritériummal kapcsolatos állításaira a következőképpen válaszolt:

„A felhatalmazáson alapuló jogi aktus meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyeket a különböző gazdasági tevékenységekre jellemző környezetvédelmi célkitűzésekhez való jelentős hozzájárulás a [jelentős károkozás elkerülését célzó elv (DNSH)] értékelésére alkalmaznak. A környezeti célkitűzésekhez való jelentős hozzájárulást a [2020/852] rendelet 10–15. cikke határozza meg, míg a környezeti célkitűzések jelentős sérelmét [az említett rendelet] 17. cikke rögzíti. A gazdasági tevékenységek pontos körét a felhatalmazáson alapuló jogi aktus határozza meg. Mivel [e rendelet] elsősorban a gazdasági tevékenységekre vonatkozik, az értékelés terjedelmének az egész rendszert átfogó elemzésre való kiterjesztése nem volt lehetséges. Minden egyes tevékenységet az éghajlat-politikai célkitűzésekhez való jelentős hozzájárulásával és az egyéb környezetvédelmi célkitűzések tekintetében való jelentős károkozással összefüggésben értékeltek, anélkül, hogy értékelték volna az egyéb, hozzájuk kapcsolódó tevékenységeket. E megközelítés keretében nem lehet figyelembe venni a tevékenységek időszakosságát.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktushoz csatolt éghajlatváltozási hatásvizsgálat valamennyi villamosenergia-előállítási tevékenység esetében ismerteti a 100 g CO_2/kWh mennyiségi küszöbérték – amely technológiasemleges és életciklus-alapú – alkalmazásának indokolását. Bemutatja továbbá az életciklus-alapú kibocsátásszámítás elvégzésére vonatkozó kötelezettség létrehozása alóli mentesség, valamint a technológiasemleges küszöbérték betartására vonatkozó kötelezettség alóli *de facto* mentesség indoklását. A többek között az IPCC által benyújtott, a villamosenergia-ellátási technológiák életciklus-kibocsátására vonatkozó, globális adatokon alapuló, meggyőző tudományos bizonyítékok alapján a Bizottság – a [Technikai Szakértői Csoport (TEG)] megközelítését követve – úgy határozott, hogy bizonyos tevékenységeket mentesít e küszöbérték alól. Ezen esetek azokra az esetekre korlátozódnak, amikor az életciklus-kibocsátás globális mediánértéke 100 g CO_2/kWh-nál kevesebb volt. Az IPCC adatai szerint a szélenergia életciklusára vetítve az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátása (mind a szárazföldön, mind a tengeren) jóval alacsonyabb a meghatározott küszöbértéknél (legfeljebb 56 g CO_2/kWh). A szélenergiából történő villamosenergia-előállítási tevékenység tehát továbbra is tiszteletben tartja a küszöbértéket, és a fennmaradó alkalmazandó követelmény az életciklusnak a három alternatív technológia egyike szerinti kiszámítására korlátozódik. Figyelembe véve az IPCC életciklus-kibocsátással kapcsolatos kutatásainak eredményeit, annak elismerését, hogy a kritériumok bizonyos alacsony kibocsátású tevékenységek esetében közigazgatási eljárásra korlátozódnának, valamint figyelembe véve az európai energiapolitika irányvonalát, amely ösztönzi a megújuló energia gyors elterjedését, és figyelembe veszi a [2020/852] rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontjában foglalt azon követelményt, hogy a kritériumoknak könnyen alkalmazhatónak kell lenniük, a Bizottság úgy határozott, hogy a szélenergiát mentesíti a villamosenergia-előállítási tevékenységekre vonatkozó mennyiségi technikai vizsgálati kritériumoknak való megfelelés kötelezettsége alól.”

101 Így a Bizottság a megtámadott határozatban egyértelműen megjelölte azokat az okokat, amelyek alapján úgy döntött, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat az éghajlatváltozás mérsékléséhez való jelentős hozzájárulás kritériumára tekintettel oly módon határozza meg, ahogyan azt a felhatalmazáson alapuló rendeletben tette. A Bizottság az említett felhatalmazáson alapuló rendeletet kísérő hatásvizsgálatra hivatkozott, amelyből kitűnik, hogy a többek között az IPCC által előterjesztett meggyőző tudományos bizonyítékokra támaszkodott.

102 A válasz 77. pontjában a felperesek arra hivatkoznak, hogy „[b]ár [a Bizottság által] hivatkozott tanulmányok alkalmasak a két mentesség és a vélelem igazolására, [ezek] nem minősülnek olyan tudományos adatoknak, amelyek a 2020/852 rendelet 19. cikke értelmében vett »technikai vizsgálati kritériumok« alapjául szolgálhatnak”. Úgy vélik, hogy „ellentmondásról” van szó (a válasz 78. pontja), és hogy a 2020/852 rendelet egyik egyértelmű rendelkezése arra kötelezte a Bizottságot, hogy „ágazati (jelen esetben a villamos energia) szintű elemzést végezzen, de arra is, hogy az ágazaton belüli tevékenységek eredményeit a környezeti célkitűzésekhez való hozzájárulásukkal hasonlítsa össze” (a válasz 80. pontja), amit „a két mentesség és vélelem” lehetetlenné tesz (a válasz 81. pontja).

103 E tekintetben meg kell jegyezni egyrészt, hogy a felperesek által a válasz 79. pontjában hivatkozott szöveg valójában a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének j) pontjából származik, nem pedig a 19. cikk (1) bekezdésének f) pontjából, ahogyan azt a felperesek állítják. Márpedig ezen előbbi rendelkezés sem a belső felülvizsgálat iránti kérelemben, sem a keresetlevél jelen részre vonatkozó részében nem merült fel. Az e rendelkezésre alapított érvek tehát elfogadhatatlanok.

104 Másrészt a felperesek a válasz 77. pontjában kifejezetten elismerik, hogy a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság valóban tudományos adatokra támaszkodott. Ezzel ellentmondanak azon érvüknek, amely szerint a Bizottság nem meggyőző tudományos adatokra támaszkodott. Egyébiránt a válaszban előadott további érvek, amelyek szerint a technikai vizsgálati kritériumok más okokból nem felelnek meg a 2020/852 rendeletnek, mivel új érveknek minősülnek, elfogadhatatlanok.

105 Mivel a felperesek tehát elismerték, hogy a megtámadott határozat megállapítja, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás révén az éghajlatváltozás mérsékléséhez való jelentős hozzájárulásra vonatkozó szakmai vizsgálati kritériumok meggyőző tudományos adatokon alapulnak, a jelen részt mindenesetre mint megalapozatlant el kell utasítani.

A 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított második részről

106 A felperesek azt állítják, hogy mivel a felhatalmazáson alapuló rendelet nem állapít meg kötelezettséget a szélenergiából előállított villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátásának tényleges mennyiségi mérésére, sem pedig a szélenergiából előállított villamos energia időszakosságának az összes energiaforrás kWh-nkénti CO_2-kibocsátására gyakorolt hatásának mérésére, az nem felel meg a 2020/852 rendelet 10. cikkének (3) bekezdésében foglalt azon követelménynek, amely szerint meg kell határozni, hogy a tevékenység lényegesen hozzájárul-e az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának stabilizálásához, és ha igen, milyen mértékben. A Bizottságnak a megtámadott határozatban szereplő azon állításai, amelyek szerint az időszakosságot nem lehetett figyelembe venni, azt mutatják, hogy ez a Bizottság előtt ismert körülmény. A Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el azzal, hogy ezt nem vette figyelembe. A Bizottság megközelítésének eredményeként elkerülnék a tevékenység egésze által a környezetre gyakorolt hatás átfogó értékelését. Másodlagosan a Bizottság túllépte az említett

rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja által ráruházott hatáskört, amikor úgy határozott, hogy nem kell elvégezni a szélenergiából előállított villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátásának tényleges mennyiségi mérését, sem pedig az időszakosság által kifejtett hatás mérését.

107 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

108 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy még ha a felperesek által a keresetlevélben előadott érvek azt a benyomást kelthetik is, hogy a felhatalmazáson alapuló rendeletet kifogásolják, a keresetlevél 82. pontjából egyértelműen kitűnik, hogy a felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válasz ellentétes a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontjával. Így ezeket az érveket úgy kell tekinteni, mint amelyek az említett határozatra vonatkoznak.

109 A 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja előírja, hogy „[a] Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy […] [kiegészítse e cikk (1) és (2) bekezdését] azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez”.

110 A 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja kizárólag azokra a „feltételekre” vonatkozik, „amelyek mellett” valamely tevékenység úgy tekinthető, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez. A felperesek tehát tévednek, amikor arra hivatkoznak, hogy e rendelkezésből az következik, hogy az „annak meghatározására irányul, hogy a tevékenység” révén ilyen hozzájárulás áll-e fenn, és ha igen, milyen mértékben. Az említett rendelkezés ugyanis semmiféle utalást nem tartalmaz azon elképzelés kapcsán, hogy valamely meghatározott küszöbérték tiszteletben tartására irányulóan szükségszerűen mennyiségi értékelést kell lefolytatni.

111 Egyébiránt a fenti 100. pontban hivatkozott második bekezdésben a Bizottság lényegében kijelentette, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet hatásvizsgálatában megjelölt okokból úgy véli, hogy minden olyan villamosenergia-előállítási tevékenység (vagyis valamennyi technológia együttesen), amely életciklusra vetítve 100 g CO2/kWh küszöbérték alatti kibocsátást eredményez, jelentősen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

112 A felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelemben vagy beadványaikban nem terjesztettek elő olyan információt, amely megkérdőjelezné a fenti 111. pontban említett azon megfontolást, amelyen a Bizottság által követett megközelítés alapul.

113 Továbbá a fenti 100. pontban hivatkozott második bekezdésben a Bizottság kifejtette, hogy az IPCC adataiból kitűnik, hogy „a szélenergia életciklusára vetítve az üvegházhatású gázok kibocsátása (mind a szárazföldön, mind a tengeren) jóval alacsonyabb a meghatározott küszöbértéknél (legfeljebb 56 g CO_2/kWh)”.

114 A felperesek állításával ellentétben a megtámadott határozatból tehát egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság mennyiségi küszöbértéket alkalmazott. Mivel a szélenergiából történő villamosenergia-előállítási tevékenység mindig tiszteletben tartja ez utóbbi küszöbértéket, a Bizottság ugyanakkor lényegében úgy ítélte meg, hogy felesleges annak betartását minden egyes konkrét esetben értékelni.

115 A felperesek által előadott egyetlen olyan érv, amely alkalmas a Bizottság azon megfontolásának megkérdőjelezésére, amely szerint a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás mindig tiszteletben tartja a 100 g CO_2/kWh küszöbértéket (amit ebben a formában a felperesek nem vitattak, lásd a fenti 112. pontot), az a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás „időszakosságán” alapul.

116 E tekintetben a Bizottság a fenti 100. pontban hivatkozott első bekezdésben kifejtette, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet határozza meg a különböző gazdasági tevékenységek pontos körét. Álláspontja szerint „[m]ivel a [2020/852] rendelet elsősorban a gazdasági tevékenységekre vonatkozik, az értékelés terjedelmének az egész rendszert átfogó elemzésre való kiterjesztése nem volt lehetséges”, „[m]inden egyes tevékenységet az éghajlat-politikai célkitűzésekhez való jelentős hozzájárulásával és az egyéb környezetvédelmi célkitűzések tekintetében való jelentős károkozással összefüggésben értékeltek, anélkül, hogy értékelték volna az egyéb, hozzájuk kapcsolódó tevékenységeket”, és „[e] megközelítés keretében nem lehet figyelembe venni a tevékenységek időszakosságát”.

117 Mindenekelőtt a 2020/852 rendelet különböző rendelkezéseiből egyértelműen kitűnik, hogy e rendelet azon az elgondoláson alapul, hogy az e rendelet által vagy annak alapján meghatározott „gazdasági tevékenységek” képezik az annak értékelése céljából előírt kritériumok tárgyát, hogy e „gazdasági tevékenységek” környezeti szempontból fenntarthatónak minősülnek-e.

118 Ugyanis, először is, a 2020/852 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy e rendelet” kritériumokat állapít meg annak eldöntésére, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható”.

119 Másodszor, a 2020/852 rendelet 3. cikke úgy rendelkezik, hogy „egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból akkor minősül fenntarthatónak”, ha e gazdasági tevékenység megfelel bizonyos feltételeknek.

120 Harmadszor, a 2020/852 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint „[e]gy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ha az adott tevékenység lényegesen hozzájárul az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szintű stabilizálásához, amellyel […] megakadályozható az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolása az üvegházhatásúgáz-kibocsátások elkerülésével vagy csökkentésével vagy az üvegházhatásúgáz-elnyelések növelésével”.

121 Negyedszer, a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el abból a célból, hogy […] [kiegészítse e cikk (1) és (2) bekezdését] azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez”.

122 A Bizottság tehát helyesen járt el, amikor a felhatalmazáson alapuló rendelet rendszerét úgy építette fel, hogy az I. és II. mellékletében minden egyes, általa említett gazdasági tevékenységet pontokba szedett. A felperesek egyébként nem kérdőjelezik meg ezt a megközelítést.

123 A felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének „Villamos energia előállítása szélenergiából” címet viselő 4.3. pontjában a Bizottság a következő „[tevékenységleírást]” adta: „[v]illamosenergia-termelő létesítmények építése vagy üzemeltetése, amelyek szélenergiából állítanak elő villamos energiát”.

124 Nyilvánvaló tehát, hogy a szóban forgó gazdasági tevékenység oly módon van meghatározva, hogy egyrészt csak a villamosenergia-előállításra vonatkozik, másrészt pedig az egyetlen releváns energiaforrás a szélenergia. Ezzel szemben e gazdasági tevékenység nem terjed ki egyrészt a villamos energia végső fogyasztók részére történő rendelkezésre bocsátására, másrészt pedig a más energiaforrásokból történő villamosenergia-előállításra.

125 Továbbá a Bizottság megjegyezte, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-termelés „időszakos” abban az értelemben, hogy nem a folyamatos elektromos teljesítményről, hanem az időjárási viszonyoktól függvényében változó teljesítményről van szó.

126 A Bizottság ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy „nem lehet figyelembe venni az időszakosságot”, mivel lényegében valamely szélenergiából villamos energiát előállító létesítményben a villamos energia „alultermelésének” más energiaforrások által történő „kiegyenlítése” nem képezi ezen előbbi tevékenység részét, és az ilyen „egyéb kapcsolt tevékenységeket” ennek keretében nem értékelik.

127 Ez az álláspont nem tartalmaz nyilvánvaló értékelési hibát.

128 Egyrészt a fenti 117–122. pontra figyelemmel a Bizottság helyesen hivatkozik arra, hogy a 2020/852 rendelet szerint a gazdasági tevékenységeket főszabály szerint egyedileg kell értékelni.

129 Másrészt a Bizottság helyesen hivatkozik arra is, hogy nagyon nehéz számszerűsíteni a szélenergiából származó villamosenergia-előállítás időszakosságát, és megállapítani annak hatását.

130 Először is, bár igaz – amint azt lényegében a felperesek állítják –, hogy a rendelkezésre álló múltbeli adatok bizonyos földrajzi területeken a szélenergiából származó villamos energia teljes előállításának bizonyos szintű ingadozását támasztják alá, ez nem változtat azon, hogy az ilyen, meglehetősen széles földrajzi területekre vonatkozó statisztikai adatok alapján nem lehet bizonyossággal levezetni a szélenergiából villamos energiát termelő konkrét létesítmény tényleges jövőbeli termelését.

131 Másodszor, a Bizottság helyesen hivatkozik arra, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakosságának hatása mindenekelőtt azoktól a technológiáktól függ, amelyeket az esetlegesen alacsony szélenergia-termelés ellensúlyozása érdekében alkalmaznak. Márpedig nem lehet pontosan megjósolni azokat a technológiákat, amelyeket egy adott létesítmény alacsony szélenergia-termelésének ellensúlyozására alkalmaznak.

132 Harmadszor, mindenesetre olyan tényezőkről van szó, amelyekre a szélenergiából történő villamosenergia-előállítási tevékenységet végzők nincsenek ráhatással. Márpedig az ilyen, nehezen megállapítható külső tényezőket a szélenergiából villamos energiát előállító létesítmény üzemeltetői nem vehetik figyelembe anélkül, hogy ez ne okozna számukra különös nehézségeket. Amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, ez ellentétes lenne a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontjával, amelyből az következik, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak „könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és olyan módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését”.

133 Ebből az következik, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor nem vette figyelembe a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakosságát.

134 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperesek érvei nem kérdőjelezik meg a Bizottság azon megfontolását, amely szerint a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás mindig tiszteletben tartja a 100 g CO_2/kWh küszöbértéket (lásd a fenti 114. és 115. pontot).

135 Következésképpen el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint a Bizottság nem alkalmazott mennyiségi küszöbértéket, ahogyan a jelen részt is, amelynek alátámasztására azt előterjesztették.

Az 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) és j) pontjának megsértésére alapított harmadik részről

136 A felperesek szerint a megtámadott határozat nem felel meg sem a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) pontjának, sem az abban foglalt technológiasemlegesség elvének, összefüggésben értelmezve ugyanezen rendelet 19. cikke (1) bekezdésének j) pontjával, amely elv annak biztosítására kötelezi a Bizottságot, hogy a tevékenységek egyenlő bánásmódban részesüljenek, ha azonos módon járulnak hozzá egy vagy több környezeti célkitűzés megvalósításához. A Bizottság által elfogadott megközelítés ellentétes a technológiasemlegességgel, mivel nem veszi figyelembe az időszakosságot. Ez az időszakosság olyan jellemző, amely az érintett villamosenergia-rendszer egészében meghatározza a villamos energia kWh-nkénti CO_2-kibocsátási szintjét. Így figyelembe kell venni az alternatív villamosenergia-forrásokból származó azon kWh-nkénti CO_2-kibocsátást, amely ellensúlyozza a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakosságát.

137 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

138 A Bizottsághoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelem egyáltalán nem tartalmaz semmit, ami arra való hivatkozásként értelmezhető, hogy az állítólag a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt „technológiasemlegesség elvét”, illetve az ugyanezen rendelet 19. cikke (1) bekezdésének j) pontja értelmében vett, egy vagy több környezetvédelmi célkitűzés megvalósításához azonos módon hozzájáruló tevékenységek tekintetében tanúsítandó egyenlő bánásmódot nem tartották tiszteletben.

139 Következésképpen a jelen rész alátámasztására előadott érveket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel azok a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően új érveknek minősülnek.

140 A jelen részt tehát el kell utasítani.

A 2020/852 rendelet 19. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított negyedik részről

141 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság azáltal, hogy a megtámadott határozatban megállapította, hogy nem lehet figyelembe venni a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakosságát, megsértette a 2020/852 rendelet 19. cikkének (3) bekezdését, amely előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termelési tevékenységek ne minősüljenek környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységnek. Az időszakosság a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás elkerülhetetlen jellemzője, míg a

villamosenergia-fogyasztás folyamatos és igény szerinti ellátást igényel. E körülmények között e rendelkezés arra kötelezi a Bizottságot, hogy értékelje, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokból történő villamosenergia-előállítás *de facto* nem tekinthető-e környezeti szempontból fenntarthatónak, és ha annak tekinthető, milyen mértékben minősül annak. A Bizottságnak konkrét technikai vizsgálati kritériumot kellett volna megállapítania, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás időszakossága nem jár a szilárd fosszilis tüzelőanyagoknak a villamosenergia-termelés azon forrásai általi rendszerszintű felhasználásával, amelyeket a villamosenergia-hálózat az időszakosság enyhítése érdekében igénybe vesz.

142 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

143 Amint azt a Bizottság előadja, meg kell állapítani, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelem hallgat a 2020/852 rendelet 19. cikke (3) bekezdésének állítólagos megsértését illetően, és hogy a felperesek az említett kérelemben nem hivatkoztak arra, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem zárják ki, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-előállítási tevékenységeket környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységeknek tekintsék.

144 Ezenkívül a felperesek állításával ellentétben az ilyen, kifejezetten a 2020/852 rendelet 19. cikkének (3) bekezdésére alapított érv azon érvek egyszerű kiegészítésének sem tekinthető, amelyekkel a felperesek egyrészt vitatják a Bizottság azon állítását, amely szerint nem lehet figyelembe venni a szélenergiából történő villamosenergia-előállításának időszakosságát, másrészt pedig e tevékenységnek a teljes villamosenergia-előállításban elfoglalt helyére hivatkoznak. Ezen érvekkel ugyanis a felperesek először is az említett rendelet 10. cikke (3) bekezdése a) pontjának megsértésére hivatkoznak, amelynek vizsgálatára a második jogalap második részében került sor, míg a jelen rész e rendelet 19. cikke (3) bekezdésének megsértésén alapul. Tekintettel arra, hogy a felperesek által hivatkozott jogalapok eltérőek, nem állítható, hogy a jelen rész kellően szoros kapcsolatban áll a második jogalap második részével ahhoz, hogy azt a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a bírósági eljárás keretében zajló vita szokásos alakulásából eredőnek lehessen minősíteni.

145 Következésképpen a jelen rész alátámasztására szolgáló érveket, valamint ez utóbbi érvet mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel azok a fenti 28. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően új érvnek minősülnek.

146 Ennélfogva a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó harmadik jogalapról

147 A felperesek lényegében azzal érvelnek, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a belső felülvizsgálat iránti kérelemben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő jelentős hozzájárulás értékelésére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban előadott egyes érvekre nem válaszolt, megsértve ezzel az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését. Először is, a Bizottság nem vizsgálta meg, és még kevésbé vitatta az említett kérelemben szereplő azon állítást, amely szerint a felhatalmazáson alapuló rendeletben elfogadott technikai vizsgálati kritériumok ellentétesek a 2020/852 rendelet 11. cikkének (1) és (3) bekezdésével. Másodszor, nem válaszolt az e kérelemben megfogalmazott azon érvekre sem, amelyek szerint a technikai vizsgálati kritériumok nem voltak kellően pontosak, mivel nem határoztak meg olyan fogalmakat, mint a „fizikai és nem fizikai megoldások[…] […], amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat”. Harmadszor,

nem válaszolt arra az érvre, amely arra irányult, hogy nem áll rendelkezésre a jelentős hozzájárulásnak és az „előre meghatározott mutatók” meghatározásának az ellenőrzésére vonatkozó módszer. Negyedszer, hallgatott arról a kérdésről, hogy figyelembe kell-e venni azt a körülményt, hogy a szélenergia az időjárási viszonyok függvényében változik. Ötödször, semmit nem mondott arról a kérdésről, hogy a tevékenységet nem az energiafogyasztás szempontjából kell-e meghatározni.

148 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

149 Amint azt a felperesek a tárgyaláson szintén elismerték, a harmadik jogalap megfogalmazásából kitűnik, hogy ez utóbbiak annak állítására szorítkoznak, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem válaszolt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben szereplő bizonyos érvekre.

150 Az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „[az uniós] intézménynek valamennyi [belső felülvizsgálat iránti] kérelmet el kell bírálnia […]. A[z] […] intézménynek […] írásos válaszban ki kell fejtenie indokait”.

151 Az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válasz indokolására vonatkozó ezen kötelezettséget ugyanúgy kell értelmezni, mint az EUMSZ 296. cikk második bekezdése és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti indokolási kötelezettséget.

152 Ugyanis emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy az EUMSZ 296. cikk második bekezdése úgy rendelkezik, hogy az uniós intézmények jogi aktusainak indokolást kell tartalmazniuk, másrészt pedig, hogy az Alapjogi Charta 41. cikkében foglalt, megfelelő ügyintézéshez való jog előírja az Unió intézményei, szervei és hivatalai számára azt a kötelezettséget, hogy határozataikat indokolják.

153 Valamely uniós intézmény, szerv vagy hivatal határozatának indokolása különös jelentőséggel bír, mivel lehetővé teszi az érintett számára, hogy az ügy teljes ismeretében határozzon arról, hogy e határozattal szemben keresetet kíván-e indítani, valamint a hatáskörrel rendelkező bíróság számára azt, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét. Az tehát az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított bíróság előtti jogorvoslat hatékonyságának az egyik feltételét képezi (lásd: 2021. július 15-i Bizottság kontra Landesbank Baden-Württemberg és ESZT ítélet, C-584/20 P és C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

154 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából továbbá kitűnik, hogy az ilyen indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. E tekintetben nem szükséges, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, mivel azt a kérdést, hogy egy jogi aktus indokolása megfelel-e a követelményeknek, nemcsak szövegére, hanem összefüggéseire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel, különösen pedig azon érdek szerint kell vizsgálni, hogy a jogi aktus címzettjei magyarázathoz jussanak. Következésképpen valamely sérelmet okozó aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érdekelt előtt ismert összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés tartalmának megértését (lásd: 2021. július 15-i Bizottság kontra Landesbank Baden-Württemberg és ESZT ítélet, C-584/20 P és C-621/20 P, EU:C:2021:601, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

155 Ily módon elismert tény, hogy az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék az adott intézkedés okait, és lehetővé teszik a Törvényszék számára a bírósági felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 2011. július 13-i General Technic-Otis és társai kontra Bizottság ítélet, T-141/07, T-142/07, T-145/07 és T-146/07, EU:T:2011:363, 302. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

156 Ebből az következik, hogy a felperesek tévednek, amikor lényegében úgy vélik, hogy a Bizottság köteles volt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben felvetett minden egyes konkrét kérdést külön-külön megválaszolni. Minthogy a megtámadott határozatból hallgatólagosan tűnik ki, hogy a Bizottság a felperesek által az említett kérelemben felvetett egyik kérdést elutasította, nem állapítható meg, hogy a Bizottság megsértette az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését azáltal, hogy nem válaszolt külön e kérdésre.

157 Először is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság hallgatott a technikai vizsgálati kritériumok és a 2020/852 rendelet 11. cikkének (1) és (3) bekezdésében megállapított feltételek közötti állítólagos ellentmondásról.

158 E tekintetben a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelem következő részeire hivatkoznak:

„Először is, a technikai vizsgálati kritériumként bemutatott négy pont nem foglalkozik a 2020/852 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő lényeges hozzájárulás meghatározásával kapcsolatban meghatározott két feltétel egyikével sem:

[…]

A négy pont a jelenlegi megfogalmazásában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás milyen mértékben járulhat hozzá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. Ezért nem lehet megítélni, hogy az ilyen hozzájárulás *lényegesnek* tekinthető-e.”

159 A szóban forgó szövegrészekre tekintettel, amelyekre a felperesek kifejezetten hivatkoznak, nyilvánvaló, hogy a keresetlevélben megfogalmazott ezen érvet úgy kell érteni, mint amely arra hivatkozik, hogy a Bizottság nem foglalt állást a belső felülvizsgálat iránti kérelemben megfogalmazott azon kritikával kapcsolatban, amely szerint a technikai vizsgálati kritériumok lényegében nem mennyiségi kritériumok, és ebből következően azok nem teszik lehetővé sem az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő hozzájárulás terjedelmének, sem pedig annak az értékelését, hogy e hozzájárulás jelentős-e.

160 A megtámadott határozat IV. mellékletében szereplő, „Szélenergiából történő villamosenergia-előállítás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra tekintettel” cím alatt a Bizottság a következőket fejtette ki:

„A felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének A. függelékében és II. mellékletében foglalt, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó bizottsági megközelítést a III. melléklet 1.2. és 2.3. pontja fejti ki, válaszul egy másik, [belső felülvizsgálatot] kérelmező által az utóbbi kérelmének 106. és 107., 161–177. és 381–389. pontjában megfogalmazott állításokra. A Bizottság ebben előadja, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó megközelítése összhangban van [a 2020/852 rendelet] 11. [cikkének] (1) bekezdésével, 17. [cikke] (1) bekezdésének b) pontjával és 19. [cikkének] (1) bekezdésével. A Bizottság válaszának e részeiben kifejtett okokból a felperesek állításai megalapozatlanok.”

161 A megtámadott határozat III. mellékletének „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó kritériumok” címet viselő 1.2. pontjában a Bizottság többek között a következőket állapította meg:

„A Bizottság megközelítését a felhatalmazáson alapuló jogi aktushoz csatolt éghajlatváltozási hatásvizsgálat 30. [és] 31. oldala fejti ki, amely a következőket tartalmazza:

[…]

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz való jelentős hozzájárulás érdekében a legtöbb megfelelő tevékenység esetében egységes és főként minőségi, valamint folyamatorientált technikai vizsgálati kritériumokat, a korlátozott számú támogató tevékenységre vonatkozóan pedig egyedi és testre szabott kritériumokat kell meghatározni. A kritériumok alapvetően minőségi jellege abból adódik, hogy ebben a szakaszban nincsenek mérési alapértékek vagy elfogadott paraméterek a kiigazítás mennyiségi vizsgálati kritériumainak meghatározásához, és viszonylag kevés a nemzeti, ágazati vagy infranacionális szinten meghatározott mennyiségi kiigazítási cél. Az alkalmazkodási tevékenységekre vonatkozó, valamennyi gazdasági ágazatban egységes és minőségi kritériumok meghatározását a [GET] […] 2019. évi véleményezési felhívásában az érdekelt felektől kapott, az alkalmazkodással kapcsolatos észrevételek is alátámasztották.

E kivonatból a következő állapítható meg:

[…]

A kritériumok alapvetően minőségi jellege abból adódik, hogy ebben a szakaszban nincsenek mérési alapértékek vagy elfogadott paraméterek a kiigazítás mennyiségi vizsgálati kritériumainak meghatározásához, és viszonylag kevés a nemzeti, ágazati vagy infranacionális szinten meghatározott mennyiségi kiigazítási cél.

Ez a megközelítés megfelel a [2020/852] rendelet 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt felhatalmazásnak és [az e rendelet] 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, különösen a 19. cikk (1) bekezdés[ének] c) pontjában foglalt követelménynek, amely előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak »amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük, és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük«.

A Bizottság tehát nem élt vissza az átruházott hatáskörével, amikor a következőképpen határozott:

[…]

Egységes minőségi jellegű szabályokat kell előírni a megfelelő tevékenységekre vonatkozóan.”

162 Így meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság megfelelően kifejtette, hogy miért határozott meg minőségi jellegű technikai vizsgálati kritériumokat mennyiségi jellegű kritériumok helyett. Kifejtette továbbá, hogy úgy véli, hogy e megközelítés összhangban van a 2020/852 rendelettel, többek között az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének c) pontja miatt, amely szerint a technikai vizsgálati kritériumoknak „amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük”. Álláspontja szerint hiányoznak az elfogadott mennyiségi kritériumok.

163 Ebből az következik, hogy a Bizottság igenis válaszolt a felperesek által a belső felülvizsgálat iránti kérelemben felhozott ezen érvre.

164 Másodszor, a felperesek előadják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem válaszolt arra az érvre, amely szerint még ha a technikai vizsgálati kritériumokat összeegyeztethetőnek is kellene tekinteni a 2020/852 rendelet 11. cikkével, azok nem tennék lehetővé a tevékenység kellően pontos technikai vizsgálatát, mivel az olyan fogalmak, mint a „fizikai és nem fizikai megoldások[…] […], amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat”, nem kerültek meghatározásra.

165 A felperesek hangsúlyozzák, hogy a szóban forgó érvet a belső felülvizsgálat iránti kérelem következő részében hozták fel:

„Másodszor, még ha úgy is kellene tekinteni, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletének 4.3. pontjában foglalt kritériumok megfelelnek a fent hivatkozott 11. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, a négy pont nem teszi lehetővé a tevékenység kellően pontos technikai vizsgálatát.

Ami az első pontot (»alkalmazkodási megoldások«) illeti, nincs meghatározva a »fizikai és nem fizikai megoldások« fogalma, és az a feltétel, hogy az ilyen megoldások »lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat«, homályos, és nem teszi lehetővé az említett tevékenység teljesítményének objektív mérését.

Hasonlóképpen, a második pont (»fizikai éghajlati kockázatok«) és a harmadik pont (»A rendelkezésre álló bevált gyakorlatok és iránymutatások«) azt a vélelmet állítja fel, hogy a tevékenység lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, anélkül, hogy annak alátámasztása érdekében indoklással szolgálna.”

166 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy a fenti 165. pontban szereplő idézet harmadik bekezdése nem a felhatalmazáson alapuló rendeletben használt fogalmak meghatározásának állítólagos hiányára vonatkozik, és ezért a jelen ügyben nem releváns.

167 Egyébiránt, még ha a felperesek kifogásolták is a technikai vizsgálati kritériumokban használt fogalmak meghatározásának általánosabb hiányát, hangsúlyozni kell, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemben valójában csak egyes fogalmak, nevezetesen a keresetlevélben szintén példaként („olyan fogalmak, mint”) felhozott „fizikai és nem fizikai megoldások[…] […], amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat” fogalmának hiányára hivatkoztak. Következésképpen érvelésük csak annyiban elfogadható, amennyiben arra hivatkoznak, hogy az e fogalmak meghatározásának hiányára alapított érvre nem kaptak választ.

168 E tekintetben a fenti 160. pontban említett magyarázat nem teszi lehetővé olyan körülmények feltárását, amelyek a Bizottság által a szóban forgó érvre adott közvetlen válaszként értelmezhetők.

169 Mindazonáltal a fenti 155. és 156. pontban kifejtettekkel azonos okokból nem állapítható meg, hogy a Bizottság megsértette az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését, mivel nem válaszolt külön a szóban forgó érvre, amennyiben a megtámadott határozatból hallgatólagosan kitűnik, hogy azt elutasította.

170 E tekintetben a Bizottság arra hivatkozik, hogy „a megtámadott határozatból egyértelműen kitűnik, hogy a [szélenergiából történő villamosenergia-előállítás] tekintetében a felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megfelelnek a [2020/852] rendelet 11. cikkének, és ezért nem volt szükséges a felperesek által előadott minden egyes érvet megválaszolni. Így lényegében azt állítja, hogy az említett határozat olyan általános állítást tartalmaz, amely szerint a technikai vizsgálati kritériumok az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében megfelelnek az említett rendelet valamennyi követelményének, különösen az annak 11. cikkéből eredő követelményeknek.

171 A Bizottság különösen a megtámadott határozat IV. mellékletének 1.2. pontjára hivatkozik, amely viszont az említett határozat III. mellékletének 1.2. és 2.3. pontjára utal vissza.

172 Amint az a fenti 160. pontban megállapításra került, a Bizottság a megtámadott határozat IV. mellékletének 1.2. pontjában előadta, hogy „[az említett határozat] III. melléklet[ének] 1.2. és 2.3. [pontja] kifejti az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó megközelítés[é]t, válaszul egy másik, [belső felülvizsgálatot] kérelmező által megfogalmazott állításokra”, és hogy „[ebben] kifejti, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó megközelítése összhangban van [a 2020/852 rendelet] 11. [cikkének] (1) bekezdésével, 17. [cikke] (1) bekezdésének b) pontjával és 19. [cikkének] (1) bekezdésével”. Álláspontja szerint „[a]z [ezen határozat] e részeiben kifejtett okok miatt a felperesek állításai megalapozatlanok”.

173 Ezenkívül a megtámadott határozat III. mellékletének 2.3. pontjában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az annak meghatározását lehetővé tevő technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozó megközelítése, hogy valamely gazdasági tevékenység nem sérti-e jelentősen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezetvédelmi célkitűzését, „összhangban van [a 2020/852 rendelet] 10. cikke (3) bekezdésével, 19. cikke (1) bekezdésével és 17. cikke (1) bekezdése b) pontjával, összefüggésben értelmezve az [említett rendelet] 11. cikke (1) bekezdésének a) pontjával”.

174 Így a megtámadott határozat IV. melléklete 1.2. pontjának és az említett határozat III. melléklete 1.2. és 2.3. pontjának együttes olvasatából kitűnik, hogy a Bizottság azon a véleményen volt, hogy a felhatalmazáson alapuló rendeletben előírt, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok, különösen a jelen ügyben szóban forgó, szélenergiából történő villamosenergia-előállítás tekintetében, megfeleltek a 2020/852 rendelet valamennyi követelményének, különösen az említett rendelet 11. cikkéből fakadó követelményeknek.

175 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megfelelőségre vonatkozó ilyen általános megállapítással hallgatólagosan elutasította a szóban forgó érvet.

176 Következésképpen a fenti 155. és 156. pontban kifejtettekkel azonos okokból nem állapítható meg, hogy a Bizottság a szóban forgó érv tekintetében megsértette volna az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét.

177 Harmadszor, a felperesek szerint a Bizottság a megtámadott határozatban nem válaszolt arra az érvre, amely arra irányult, hogy nem áll rendelkezésre a jelentős hozzájárulásnak és az „előre meghatározott mutatók” meghatározásának az ellenőrzésére vonatkozó módszer.

178 A szóban forgó érv a belső felülvizsgálat iránti kérelem következő bekezdésében szerepel:

„Harmadszor, a negyedik pont (»további feltételek, amelyeknek az alkalmazott megoldásoknak meg kell felelniük«) sem teszi lehetővé az ellenőrzést. Közelebbről, a [»Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő jelentős hozzájárulás« címet viselő táblázat 4. pontjának d) alpontjában] szereplő *előre meghatározott mutatók* fogalmát nem fejtették ki.”

179 Bár a Bizottság a megtámadott határozatban nem válaszolt közvetlenül a szóban forgó érvre, általánosságban kijelentette, hogy a felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok, különösen a jelen ügyben szóban forgó szélenergiából történő villamosenergia-ellátás tekintetében, megfelelnek a 2020/852 rendelet valamennyi követelményének, különösen az említett rendelet 11. cikkéből eredő követelményeknek (lásd a fenti 172–174. pontot). Ebből következően hallgatólagosan elutasította ezt az érvet (lásd analógia útján a fenti 175. pontot).

180 Következésképpen a fenti 155. és 156. pontban kifejtettekkel azonos okokból nem állapítható meg, hogy a Bizottság a szóban forgó érv tekintetében megsértette volna az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségét.

181 Negyedszer, a felperesek úgy vélik, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem tér ki arra a kérdésre, hogy egyrészt az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő jelentős hozzájárulás technikai vizsgálati kritériumai figyelmen kívül hagyhatják-e azt a körülményt, hogy a tevékenység az időjárási viszonyoktól függ, másrészt pedig hogy a tevékenységet inkább az energiafogyasztáshoz, mintsem az energiatermeléshez kell-e kötni.

182 E tekintetben a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelem következő részeire hivatkoznak:

„Negyedszer, azon körülményt, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás megfelelő szél rendelkezésre állásától függő tevékenység, és így nehezen hozzáférhető, miközben a villamos energia nagy mennyiségben történő tárolása nem lehetséges, nem lehet sem gyakorlati akadálynak, sem pedig az általa a villamosenergia-termelési ciklusra gyakorolt hatásnak, vagyis következménynek tekinteni, ideértve azt is, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás kiegészítéséhez szükség van egy másik tartós villamosenergia-termelő forrásra.

Amint az az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzéssel kapcsolatban már említésre került, a szélenergiából történő villamosenergia-előállításnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzéséhez való állítólagos jelentős hozzájárulását a villamos energia végső fogyasztása, nem pedig kizárólag a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás szempontjából kell értékelni.”

183 Amint az a második jogalapra vonatkozó megfontolásokból, és különösen a fenti 116. pontból kitűnik, a Bizottság a megtámadott határozatban kifejtette, hogy miért nem vette figyelembe az időszakosságot, és hogy a szóban forgó gazdasági tevékenységet szélenergiából történő villamosenergia-előállításként határozta meg.

184 Ebből az következik, hogy még ha e megfontolások nem is szerepelnek a megtámadott határozat azon részeiben, amelyek kifejezetten a felperesek által az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő jelentős hozzájárulás értékelésére szolgáló technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban előadott érvekre vonatkoznak, a Bizottság igenis állást foglalt e tekintetben.

185 Következésképpen a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A más környezetvédelmi célkitűzések tekintetében okozott jelentős kár elkerülését célzó elvre vonatkozó negyedik jogalapról

186 A felperesek vitatják a megtámadott határozat jogszerűségét a Bizottság által a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adott válaszok tekintetében, amelyek arra az elvre vonatkoznak, hogy a szóban forgó tevékenység nem okozhat jelentős kárt a más környezetvédelmi célkitűzések tekintetében. A jelen jogalap alátámasztása érdekében a felperesek négy részre hivatkoznak, amelyek mindegyike a négy másik környezetvédelmi célkitűzés valamelyikéhez kapcsolódik, nevezetesen, először is, a vízi és a tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme, másodszor, a körforgásos gazdaságra való átállás, harmadszor, a szennyezés megelőzése és csökkentése, negyedszer pedig a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása.

187 Előzetesen a következőket kell megjegyezni: az annak megállapítása érdekében előírt technikai vizsgálati kritériumok, hogy az ezen, a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja (az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulás) és az említett rendelet 11. cikke (3) bekezdésének a) pontja (az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő jelentős hozzájárulás) alapján meghatározott kritériumok hatálya alá tartozó gazdasági tevékenység jelentős kárt okoz-e egy vagy több releváns környezeti célkitűzés tekintetében, az említett rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján a felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének 4.3. pontjában lényegében azonos megfogalmazásban került meghatározásra az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentősen hozzájáruló, szélenergiából történő villamosenergia-előállítási tevékenységet illetően, e rendelet 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján pedig az említett felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletének 4.3. pontjában az ilyen, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységet illetően. Az egyetlen különbség abban áll, hogy e felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletében a másik négy környezetvédelmi célkitűzés mellett az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó célkitűzés is szerepel, míg az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó célkitűzést ugyanezen rendelet II. melléklete említi.

188 Mindazonáltal a felperesek már a belső felülvizsgálat iránti kérelemtől kezdődően csak a másik négy környezetvédelmi célkitűzés tekintetében kifogásolták a technikai vizsgálati kritériumokat. Az e környezetvédelmi célkitűzésekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat a felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének 4.3. pontja a „Jelentős károkozás elkerülése” címet viselő táblázat 3–6. sorával azonos módon határozza meg.

189 A felperesek ezért nem tesznek különbséget a felhatalmazáson alapuló rendelet két melléklete között, jóllehet a technikai vizsgálati kritériumokat két külön rendelkezés alapján határozták meg (a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja és 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja).

A vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó első részről

190 A felperesek lényegében azt állítják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem válaszolt a belső felülvizsgálat iránti kérelemben szereplő, a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokhoz kapcsolódó állításokra, megsértve ezzel a 2020/852 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését. Álláspontjuk szerint a Bizottság nem vizsgálta meg külön azt a kizáró hatást, amelyet a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás *de facto* gyakorolna a tengeri területen. Úgy vélik, hogy az említett kérelemben felvetett kérdés komoly kétségeket ébresztett a technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban, és ezért elfogadható. A megtámadott határozatban szereplő azon állítást, amely szerint a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás nem feltétlenül jár a tengeri terület kizárólagos használatával, semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, és az nem felel meg az e kérelemben hivatkozott európai parlamenti állásfoglalás következtetéseinek. A hatályos uniós jogszabályokra való hivatkozás, amire a technikai vizsgálati kritériumokban kerül sor, nem foglalkozik sem a tevékenység kizáró hatásának következményeivel, sem pedig annak a környezetre gyakorolt hatásaival.

191 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

192 Meg kell jegyezni, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperesek először a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokra hivatkoztak, és a következőket állították:

„A fenti kritériumok nem foglalják magukban a szélenergiából származó tengeri villamosenergia-előállításnak mint a tengeri terület kizárólagos használatának a hatását [lábjegyzet: »Amint azt a tengeri szélerőműparkok és más megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásáról szóló, 2021. július 7-i európai parlamenti állásfoglalás […] 30. pontjában« megállapításra került], a környezeti hatásokra vonatkozó elégtelen tudományos ismereteket [lábjegyzet: »uo., 4.., 14. és 38. pont«], sem pedig azt, hogy az említett tevékenység e kizárólagossága a tengeri térség és erőforrások fenntartható használatának minősül-e.”

193 A megtámadott határozat IV. mellékletének 1.3. pontjában a Bizottság először is megállapította, hogy a szóban forgó állítás elfogadhatatlan, mivel azt nem támasztották alá bizonyítékokkal. Ezt követően az alábbi megállapításokat tette:

„Mindazonáltal megjegyzi, hogy a tengeri villamosenergia-előállítás nem feltétlenül vonja maga után a tengeri terület kizárólagos használatát, mivel lehetőség van a terület többcélú használatára, és az hozzájárulhat a tengeri terület hatékonyabb felhasználásához (például az akvakultúra, a halászat, a természet helyreállítása, az idegenforgalom és a tengeri megújuló energia közötti többcélú felhasználás formájában). A szélenergiából történő tengeri villamosenergia-termelés környezeti fenntarthatóságát a DNSH-kritériumok biztosítják, amelyek a hatályos uniós jogszabályokra, különösen a [bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 197., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 157. o.)], [az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 26., 1. o.)], a [tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL 2008. L 164., 19. o.)], a [vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 20., 7. o.)] és a [természetes

élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL 1992. L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.)] által megkövetelt környezeti hatásvizsgálatokon alapulnak.”

194 Először is, még ha a keresetlevél jelen részre vonatkozó egyes szövegrészei azt a benyomást is kelthetik, hogy a felperesek érdemben kérdőjelezik meg a technikai vizsgálat kritériumát, a keresetlevél 140. pontjában a fejtegetéseik „következményeként” azt fogalmazzák meg, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozatban foglalt válaszát „úgy kell tekinteni, mint amely nem foglalkozik a [belső felülvizsgálat iránti] kérelem e pontjával, megsértve ezzel az [1367/2006] rendelet 10. cikkének (2) bekezdését”.

195 Ebből tehát az következik, hogy a jelen részben a felperesek csak a szóban forgó állításra adott válasz állítólagos hiányát kifogásolják.

196 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozat IV. mellékletének 1.3. pontjában igenis válaszolt a szóban forgó állításra. Kifejezetten foglalkozik a tengeri terület állítólagosan kizárólagos használatával, a halászatra gyakorolt hatásokkal, az ökológiai hatások elemzésével és a tevékenység környezeti fenntarthatóságával.

197 A kérdés érdemi részét illetően a belső felülvizsgálat iránti kérelem arra szorítkozik, hogy „a tengeri szélparkok és egyéb megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásáról” szóló, 2021. július 7-i parlamenti állásfoglalásra (P9_TA(2021)0338. sz. dokumentum) hivatkozzon annak alátámasztása érdekében, hogy egyrészt a tengeri szélenergiából történő villamosenergia-előállításhoz kizárólag a tengeri területeket veszik igénybe, másrészt pedig, hogy a környezeti hatások kapcsán nem áll rendelkezésre elegendő tudományos adat.

198 Márpedig „a tengeri szélparkok és egyéb megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásáról” szóló, 2021. július 7-i parlamenti állásfoglalás 30. pontja nem említ ilyen kizárólagosságot:

„[A Parlament] aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy függetlenül a halászati tevékenységeket érintő tilalmaktól és korlátozásoktól, a halászok a halászeszközök véletlen károsodásának, elakadásának és elvesztésének kockázata miatt hajlamosak elkerülni a halászatot a tengeri szélparkok területén, még akkor is, ha az egyébként megengedett, és hogy ebből következően a lehetséges felelősségviseléstől való félelem olyan aggály, ami akadályozza az egymás mellett létezést”.

199 Elvonatkoztatva attól az állítástól, amely szerint „a tengeri szélerőműparkok és más megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásáról” szóló, 2021. július 7-i parlamenti állásfoglalás 30. pontja arról beszél, hogy a tengeri szélenergiát termelő létesítmények a tengeri területeket a halászathoz viszonyítva kizárólagosan használják, meg kell állapítani, hogy e pont szigorú értelemben véve a többi ágazat egyikére vonatkozóan sem mond semmit. Az tehát nem használható fel érvként azon szóban forgó állítás alátámasztására, amely szerint a tengeri szélenergiából történő villamosenergia-előállítás kizárólagos jelleggel, vagyis minden más tevékenység kizárásával használja a tengeri területeket.

200 Hasonló megállapítás vonatkozik „a tengeri szélerőműparkok és más megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásairól” szóló, 2021. július 7-i parlamenti állásfoglalás 4., 14. és 38. pontjára való hivatkozásra is, amely megállapítás mind a belső felülvizsgálat iránti kérelemben, mind pedig a keresetlevélben szerepel. Az említett állásfoglalás 4. pontjában a Parlament „aggodalmát fejezi ki a tengeri szélerőművek leszerelésével és a leszerelés környezeti

hatásaival kapcsolatos kutatások hiánya miatt”. E határozat 14. pontja „hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni a tengeri élővilágra és halászatra gyakorolt lehetséges hatásokat, […] amelyek az üzemeltetési szakaszra korlátozódhatnak, és meg kell vizsgálni, hogy a leszerelés miként valósítható meg oly módon, hogy annak előnyei ne legyenek átmenetiek”, továbbá „hangsúlyozza, hogy a tengeri szélparkok leszerelésekor a helyszíneket olyan állapotban kell hagyni, hogy az lehetővé tegye a halászati tevékenységeket […], valamint védje és tiszteletben tartsa a környezetet”. Ugyanezen állásfoglalás 38. pontjában „hangsúlyozza, hogy szabványosított nyomonkövetési programokra és a halászati erőkifejtésre vonatkozó adatok harmonizálására van szükség ahhoz, hogy lehetővé váljon a tengeri megújuló energia bővítésének kumulatív ökológiai, társadalmi-gazdasági és környezeti hatásvizsgálata, valamint hogy javítani kell az adatok kompatibilitását és összehasonlíthatóságát”.

201 Függetlenül attól, hogy a Parlament politikai állásfoglalására nem lehet tudományos jellegű tényállítások „alátámasztása” céljából hivatkozni, „a tengeri szélerőműparkok és más megújulóenergia-rendszerek halászati ágazatra gyakorolt hatásairól” szóló, 2021. július 7-i parlamenti állásfoglalás 4., 14. és 38. pontja mindenesetre egyáltalán nem tartalmaz egyértelmű állítást arra vonatkozóan, hogy nem áll rendelkezésre elegendő tudományos adat a környezeti hatásokra vonatkozóan. Éppen ellenkezőleg, a Parlament azáltal, hogy az említett állásfoglalás 38. pontjában kifejezi azon törekvését, hogy „javítani kell az adatok kompatibilitását és összehasonlíthatóságát”, kifejezetten elismeri, hogy valóban léteznek ilyen adatok „a tengeri megújuló energia bővítésének kumulatív ökológiai, társadalmi-gazdasági és környezeti hatásvizsgálat[ára]”, de erőfeszítéseket kell tenni azok felhasználhatóságának növelése érdekében.

202 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelmet egyáltalán nem támasztották alá a felperesek által előadottakat megerősítő bizonyítékokkal. Így a Bizottság nem volt köteles arra, hogy arra kifejezetten válaszoljon.

203 Ebből következően a jelen részt mindenképpen el kell utasítani.

A körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó második részről

204 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban adott válasz nem foglalkozik a belső felülvizsgálat iránti kérelemben felvetett azon kérdéssel, amely a szükséges berendezések és alkatrészek rendelkezésre állására és használhatóságára, tartósságára és újrafeldolgozhatóságára, valamint könnyű szétszerelhetőségükre és javíthatóságukra vonatkozó referenciaértékek megállapítására irányul. A Bizottság megalapozatlanul utasította el ezt a kérdést mint elfogadhatatlant. Nem vette figyelembe a 2020/852 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelményeket, amelyek pontosan megjelölik, hogy valamely tevékenység milyen feltételek között tekinthető úgy, hogy jelentős kárt okoz a körforgásos gazdaságra való átállás célkitűzésében. Arra hivatkozva, hogy más politikai eszközök és jogszabályok jobban megfeleltek e prioritásoknak, megerősíti, hogy nem alkalmazta az említett rendelkezés követelményeit.

205 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

206 A belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperesek először a körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumra hivatkoztak, és a következőket állították:

„A belső felülvizsgálat során egyértelmű referenciaértékeket kell megállapítani a) a szükséges berendezések és alkatrészek rendelkezésre állására és használhatóságára, b) tartósságára és újrafeldolgozhatóságára, valamint c) a könnyű szétszerelhetőségükre és javíthatóságukra vonatkozóan, összhangban az (EU) 2020/852 rendelet 13. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményekkel.”

207 A megtámadott határozat IV. mellékletének 1.4. pontjában a Bizottság a szóban forgó állításra a következőképpen válaszolt:

„Ezt az állítást nem támasztják alá bizonyítékok, ennélfogva azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani. A kérelmező nem határozta meg, hogy honnan kell levezetni ezt a kötelezettséget. Ehelyett pusztán elvi megállapítást tesz.

Ugyanakkor a Bizottság megjegyzi, hogy a körforgásos gazdaságra vonatkozó célkitűzésre alkalmazott DNSH-elv összhangban van az [EU 2020/852 rendelettel]. A »rendelkezésre állás«, a »használhatóság«, a »tartósság« és a »könnyű szétszerelhetőség« és a »javíthatóság« fogalma nagyon összetett, ami korlátozza az európai taxonómia általános küszöbértékeinek hatékonyságát. Más szakpolitikai eszközök és jogszabályok megfelelőbbnek bizonyulnak e prioritások kezelésére. Például a Bizottság által nemrégiben elfogadott, a fenntartható termékek környezettudatos tervezéséről szóló rendeletre irányuló javaslatnak […] hatékony eljárást kell biztosítania az ilyen berendezések vagy alkatrészek forgalomba hozatalára vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására. Következésképpen ez az állítás szintén megalapozatlan.”

208 Először is a felperesek helyesen kifogásolják a Bizottságnak a fenti 207. pontban hivatkozott első bekezdésben kifejtett álláspontját, amely szerint a belső felülvizsgálat iránti kérelemben szereplő ezen állítás elfogadhatatlan.

209 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó technikai vizsgálati kritérium szövege a következő: „A tevékenység felméri a fokozottan tartós és újrafeldolgozható, könnyen szétszerelhető és javítható berendezések és alkatrészek rendelkezésre állását, és ha kivitelezhető, használja is azokat.” A felperesek által a belső felülvizsgálat iránti kérelemben előadott kifogás az e tekintetben szükséges egyértelmű referenciamutatók hiányára korlátozódik. Az ilyen valószínűsítő körülmények hiányára vonatkozó ezen állítást nem lehetett tényekkel alátámasztani. Ellentétben azzal, amit a Bizottság a fenti 207. pontban hivatkozott első bekezdés első mondatában megállapított, az, hogy az ilyen valószínűsítő körülmények hiányára vonatkozó ezen állítást nem támasztották alá bizonyítékokkal, nem teszi azt elfogadhatatlanná.

210 Másrészt a Bizottság a fenti 207. pontban hivatkozott első bekezdés második mondatában tévesen állapította meg, hogy ez az állítás elfogadhatatlan arra tekintettel, hogy a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem jelölték meg azt a rendelkezést, amelyből levezethető az egyértelmű referenciamutatók megállapítására vonatkozó kötelezettség. A jogkérdések nem képezik részét a felek által bizonyítékok előterjesztésével alátámasztandó ténybeli háttérnek.

211 A felperesek érdemben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban a szóban forgó állításra adott válasz ellentétes a 2020/852 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjával. E rendelkezés értelmében egy „gazdasági tevékenységet úgy kell tekinteni, hogy jelentősen sérti […] a körforgásos gazdaságot, beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is, amennyiben:

i. az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások – mint például a nem megújuló energiaforrások, a nyersanyagok, a víz és a talaj – közvetlen vagy közvetett felhasználásában a termékek életciklusának egy vagy több szakaszában, többek között a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét, újrahasználhatóságát vagy újrafeldolgozhatóságát illetően;

ii. az adott tevékenység a hulladékkeletkezés, -égetés vagy -ártalmatlanítás jelentős növekedését eredményezi, kivéve a nem újrafeldolgozható veszélyes hulladék égetését; vagy

iii. a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben”.

212 Így a felperesek arra hivatkoznak, hogy az egyértelmű referenciamutatók megállapítására vonatkozó kötelezettség a 2020/852 rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontjából következik, ami a szóban forgó állítás elfogadható pontosításának minősül. Következésképpen a Bizottság által képviselt azon álláspontot, amely szerint új, tehát elfogadhatatlan indokról van szó, el kell utasítani.

213 A felperesek érve lényegében annak kijelentéséből áll, hogy a Bizottságnak egyértelmű mennyiségi küszöbértékeket vagy referenciamutatókat kellett volna megállapítania.

214 Márpedig a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy a többek között az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak „amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük” (lásd még a fenti 162. pontot). A jelen ügyben a Bizottság a fenti 207. pontban hivatkozott második bekezdés második mondatában egyértelművé tette, hogy álláspontja szerint a technikai vizsgálati kritériumokban használt „rendelkezésre állás”, „használhatóság”, „tartósság” „könnyű szétszerelhetőség” és „javíthatóság” fogalma nagyon összetett, ami korlátozza az európai taxonómia általános küszöbértékeinek hatékonyságát.

215 A 2020/852 rendelet 17. cikke (1) bekezdése d) pontjának szövegében sem szerepelnek olyan elemek, amelyek arra utalnának, hogy az ott említett kritériumoknak mennyiségi jellegűeknek kell lenniük abban az értelemben, hogy pontos küszöbértékeket vagy egyértelmű referenciamutatókat állapítanak meg. Amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, a felperesek annak kijelentésére szorítkoznak, hogy ez a helyzet áll fenn, de semmilyen részletesebb érvet nem terjesztenek elő ezen állítás alátámasztására.

216 A felperesek által hivatkozott érvek nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság e tekintetben nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.

217 A fenti 207. pontban hivatkozott második bekezdés harmadik és negyedik mondatából ugyanis kitűnik, hogy „[a]z egyéb szakpolitikai eszközök és jogszabályok alkalmasabbnak bizonyulnak e prioritások kezelésére”, és hogy „[p]éldául a Bizottság által nemrégiben elfogadott, a fenntartható

termékek környezettudatos tervezéséről szóló rendeletre irányuló javaslatnak […] hatékony eljárást kell biztosítania az ilyen berendezések vagy alkatrészek forgalomba hozatalára vonatkozó minimumkövetelmények meghatározására”. A felperesek ebből arra következtetnek, hogy a Bizottság elismeri, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem elegendőek annak elkerüléséhez, hogy ne sérüljön jelentősen a körforgásos gazdaság, beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást.

218 A felperesek ugyanakkor elferdítik a Bizottság által a megtámadott határozatban tett megállapítást. Elsősorban a Bizottság azt állította, hogy a technikai vizsgálati kritériumokban használt „rendelkezésre állás”, „használhatóság”, „tartósság” „könnyű szétszerelhetőség” és „javíthatóság” fogalma nagyon összetett, ami korlátozza az európai taxonómia általános küszöbértékeinek hatékonyságát (lásd a fenti 214. pontot). Így egyértelmű, hogy mindenekelőtt úgy véli, hogy a taxonómia sajátos összefüggésében az adatok túl bonyolultak voltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék az általános küszöbértékek megállapítását. A Bizottság csak másodsorban fejtette ki lényegében, hogy a konkrétabb, vagyis a körforgásos gazdaság szempontjaira vonatkozó jogi eszközök sokkal megfelelőbbek lennének egy részletesebb keret és potenciálisan a mennyiségi küszöbértékek megállapításához. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az említett határozatban a Bizottság egyszerűen nem mondja ki, hogy azt a felperesek hogyan értelmezik.

219 Ebből az következik, hogy a felperesek érvei nem kérdőjelezik meg a Bizottság által a megtámadott határozatban a szóban forgó állítással kapcsolatban végzett érdemi értékelést, így a jelen részt el kell utasítani.

A szennyezés megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozó harmadik részről

220 A szennyezés megelőzésének és ellenőrzésének környezetvédelmi célkitűzése tekintetében való jelentős károkozás elkerülését célzó elvet illetően a felperesek vitatják a megtámadott határozatban szereplő azon állítást, amely szerint az általuk a belső felülvizsgálat iránti kérelemben előadott érvek elfogadhatatlanok. Álláspontjuk szerint a technikai vizsgálati kritériumok hiányának megkérdőjelezését nem lehet megalapozatlanként elutasítani. A környezeti zaj értékeléséről és kezeléséről szóló, 2002. június 25-i 2002/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2002. L 189., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 101. o.) a Bizottság által az említett határozatban javasolt értelmezése ellentétes lenne ezen irányelv szellemével és szövegével, és ellentétes lenne az 1367/2006 rendelet céljával és hatékony érvényesülésével. A Bizottságnak jeleznie kellett volna, hogy foglalkozik-e azzal a kérdéssel, hogy kiegészíti az említett irányelvet a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra vonatkozó különös rendelkezésekkel, vagy sem. A Bizottság ily módon megsértette az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését.

221 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

222 A belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperesek a szennyezés megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozó technikai vizsgálati kritériummal kapcsolatban a következőket adták elő:

„A fentieknek megfelelően a felhatalmazáson alapuló rendelet előírja, hogy a szennyezés megelőzésére és csökkentésére irányuló környezetvédelmi célkitűzés nem vonatkozik a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra (»tárgytalan« […]).

A belső felülvizsgálatnak többek között a zajszennyező tevékenységhez kapcsolódó DNSH-elvet kell értékelnie, különös tekintettel a zajszennyezésről szóló 2002/49 irányelv rendelkezéseire és hatékony érvényesülésére.

Az egyesületek hivatkoznak továbbá az Európai Parlament PETI bizottságának a szélerőművek által kibocsátott zajra vonatkozó 0482/2021. számú petícióról szóló, 2022. január 10-i határozatára, amely szerint tovább kell vizsgálni nemcsak a szélerőművek által kibocsátott zaj jellegét, hanem azt is, hogy hogyan lehetne uniós szabályok elfogadása révén a legjobban orvosolni azt.”

223 A megtámadott határozat IV. mellékletének 1.5. pontjában a Bizottság a szóban forgó állításra a következőképpen válaszolt:

„Ezt az állítást nem támasztják alá bizonyítékok, ennélfogva azt mint elfogadhatatlant el kell utasítani. A kérelmező nem határozta meg, hogy honnan kell levezetni ezt a kötelezettséget. Ehelyett pusztán elvi megállapítást tesz.

Mindazonáltal a Bizottság megjegyzi, hogy ez az állítás figyelmen kívül hagyja a technikai vizsgálati kritériumok és az uniós jogszabályok alapvető szempontjait. A szélenergiával kapcsolatos projektek esetében az uniós jogszabályok annak vizsgálatát írják elő a tagállamok számára, hogy a projektek sajátos jellemzőire, elhelyezkedésére és lehetséges hatásaira figyelemmel szükség van-e a [2011/92] irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére. Ami a zaj kérdését illeti, az uniós jogszabályok előírják, hogy nyomon kell követni azokat az eseteket, amikor a zajjal összefüggő jelentős egészségügyi hatások merülnek fel, például az agglomeráció közelében található ipari telephelyeken, és cselekvési terveket kell készíteni (lásd [2002/49 irányelv]). Annak eldöntése során, hogy az uniós jogszabályok hatálya kiterjed-e valamennyi ipari helyszínre vonatkozó zajkezelésre, figyelembe kell venni az uniós szubszidiaritás elvét és valamennyi uniós jogszabály hatékonyságát. Ez túlmutat a [2020/852 rendelet] keretein. Következésképpen ez az állítás szintén megalapozatlan.”

224 A felperesek arra hivatkoznak, hogy e válasz, amelyet a megtámadott határozatban a belső felülvizsgálat iránti kérelemre adtak, ellentétes az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével. A felperesek ugyanakkor nem fejtik ki, hogy miért vélik úgy, hogy megsértették e rendelkezést. Ezt az érvet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

225 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy a felperesek nem hivatkoznak a 2020/852 rendelet 17. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértésére, amely rendelkezés pedig (a 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontjával és 11. cikke (3) bekezdésének b) pontjával együtt) a jelen rész keretében szóban forgó technikai vizsgálati kritériumok jogalapja.

226 Ami a felperesek által a belső felülvizsgálat iránti kérelemben előadott érvek elfogadhatóságának kérdését illeti, amelyet mind a megtámadott határozat, mind pedig az ellenkérelem érint, a fenti 210. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt nem róható fel a felpereseknek, hogy nem hivatkoztak olyan pontos rendelkezésre, amelyből az következik, hogy pontos technikai vizsgálati kritériumokat kell megállapítani annak biztosítása érdekében, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítás ne okozzon jelentős kárt a szennyezés megelőzése és csökkentése tekintetében.

227 Úgy tűnik, hogy a Bizottság elfogadja, hogy a 2020/852 rendelet főszabály szerint előír ilyen kritériumokat. Márpedig, amint arra a felperesek helyesen hivatkoznak, ebben a helyzetben meglepő lehet, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet valójában nem állapít meg technikai vizsgálati kritériumokat, mivel pusztán a „tárgytalan” feltüntetésére szorítkozik. E körülmények között nem volt szükség további indokolásra a felperesek belső felülvizsgálat iránti kérelmét illetően, akik csupán arra hivatkoztak, hogy a „tárgytalan” feltüntetése helyett pontos kritériumokat kellett volna megjelölni.

228 Az ügy érdemét illetően a felperesek érvei csak a zaj aspektusára, közelebbről pedig a 2002/49 irányelvre vonatkoznak. A felperesek szerint a Bizottság elismerte, hogy ez az irányelv a szélenergiából történő villamosenergia-előállításra alkalmazandó. Azzal érvelnek, hogy a Bizottságnak egyértelműen meg kellett volna jelölnie, hogy az említett irányelvet kiegészíti-e (vagy sem) az e tevékenységre vonatkozó különös rendelkezésekkel.

229 A felperesek ezen érvei hatástalanok. Amennyiben ugyanis a felperesek a megtámadott határozatban annak előadására szorítkoznak, hogy a Bizottságnak állást kellett volna foglalnia abban a kérdésben, hogy módosítani kell-e a 2002/49 irányelvet, a felperesek már nem a felhatalmazáson alapuló rendelet belső felülvizsgálatára, hanem inkább az említett irányelv belső felülvizsgálatára hivatkoznak. Márpedig, még ha feltételezzük is, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelmet úgy lehet értelmezni, hogy az ezen irányelv belső felülvizsgálatára is vonatkozik, meg kell állapítani, hogy az ilyen kérelem elkésett, mivel azt nem az 1367/2006 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében előírt, az irányelv (vagy az azt módosító jogi aktusok) elfogadását vagy kihirdetését követő nyolchetes határidőn belül nyújtották be. Az említett kérelmet ugyanis 2022. január 3-án nyújtották be (lásd a fenti 4. pontot), és a 2002/49 irányelvet legutóbb a *Hivatalos Lapban* 2021. július 28-án, tehát jóval több mint nyolc héttel a belső felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása előtt közzétett 2020. december 21-i (EU) 2021/1226 felhatalmazáson alapuló bizottsági irányelv (HL 2021. L 269., 65. o.) módosította. Következésképpen ezek az érvek nem befolyásolják a megtámadott határozat jogszerűségét, tehát hatástalanok.

230 Amennyiben a válasz 142. pontjából arra lehet következtetni, hogy a felperesek valójában nem a 2002/49 irányelvre, hanem a „szennyezés megelőzésének és csökkentésének célja tekintetében való jelentős károkozás elkerülését célzó elvre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok hiányára” kívánnak hivatkozni, felmerül a kérdés, hogy a felperesek elfogadható módon pontosították-e, amit a keresetlevélben előadtak, vagy az eljárás e szakaszában elfogadhatatlan módon változtatták meg érveiket.

231 Mindazonáltal, még ha e pontosítást el kellene is fogadni, ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni. Hasonlóan ugyanis ahhoz, amit a Bizottság az ellenkérelmében pontosít, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat a 2011/92 irányelvre hivatkozik. A Bizottság szerint az ökoszisztémák biológiai sokféleségének védelmére és helyreállítására irányuló, a felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének D. függeléke és II. melléklete szerinti környezeti célkitűzés tekintetében való jelentős károkozás elkerülését célzó elv kritériumaiban meghatározott követelményeknek megfelelően környezeti hatásvizsgálat tárgyát képező tevékenységek vagy projektek esetében a lehetséges zajhatásokat e környezeti hatásvizsgálat keretében értékelik. Ebből az következik, hogy a zajhatásokkal a felhatalmazáson alapuló rendelet foglalkozik.

232 Márpedig meg kell állapítani, amint azt a viszonválaszban a Bizottság is tette, hogy a felperesek mind a keresetlevélben, mind pedig a válaszban teljes mértékben hallgatnak a Bizottságnak a 2011/92 irányelvre alapított érvével kapcsolatban. A Bizottság e kulcsfontosságú érvét vitató,

vagy legalábbis azzal kapcsolatos érvek hiányában a felperesek nem teljesítették az őket terhelő azon kötelezettséget, hogy bizonyítsák, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. A jelen jogalapot tehát el kell utasítani.

A biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó negyedik részről

233 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének 4.3. pontjában, valamint az említett rendelet D. függelékében szereplő releváns technikai vizsgálati kritériumok kizárólag a „Natura 2000” területeken alkalmazandók-e. Ezenkívül úgy vélik, hogy a Bizottság álláspontja az említett felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követő jogalkotási fejleményekre tekintettel már nem tartható fenn. Álláspontjuk szerint jogosan hivatkoztak e fejleményekre, amelyeket a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem lehetett volna felhozni, mivel azok ebben az időpontban még nem álltak fenn. A Bizottság ezáltal megsértette az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdését.

234 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

235 A belső felülvizsgálat iránti kérelemben a felperesek a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban a következőket adták elő:

„A felhatalmazáson alapuló rendeletben megállapításra kerül, hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó DNSH-elv a vízkészletek és tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó célkitűzéshez hasonló feltételek mellett teljesül (a [felhatalmazáson alapuló] rendelet I. és II. mellékletének 4.3. pontja).

Ez két kérdést vet fel, amelyeket a belső felülvizsgálat keretében kell megvizsgálni.

Ez egyrészt azt jelenti, hogy a DNSH-elvnek a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására irányuló környezeti célkitűzés tekintetében történő értékelése nem a szélenergiából származó teljes szárazföldi villamosenergia-előállítás jellemzőit vizsgálja (szemben a tengeri villamosenergia-előállítással), hanem csupán a Natura 2000 területeket érinti […].

[…]

Ezzel szemben a kifejezetten a tengeri villamos energia szélenergiából történő előállítására vonatkozóan megállapított követelmények csak a 2008/56 irányelvre, a 2017/848 határozatra és a 2011/92 irányelvre való általános hivatkozást képeznek.”

236 A megtámadott határozat IV. mellékletének 1.6. pontjában a Bizottság a szóban forgó állításra a következőképpen válaszolt:

„Ez a megállapítás a felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. melléklete D. függelékének téves értelmezéséből ered. A D. függelék nem tesz különbséget a szárazföldi és a tengeri tevékenységek között, mivel a környezeti hatásvizsgálat vagy a megfelelő vizsgálat mind a szárazföldi, mind pedig a tengeri szélenergia-előállítási tevékenységeket érinti (az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) bekezdése). A szélenergiával kapcsolatos projektek esetében az uniós jogszabályok előírják a tagállamok számára annak mérlegelését, hogy szükség van-e a 2011/92/EU irányelv szerinti környezeti hatásvizsgálat elvégzésére egyes köz- és magánprojektek környezetre – ideértve a

biológiai sokféleséget és a nettó földterület-kivonást – gyakorolt hatásainak vizsgálata érdekében. Az ilyen vizsgálat figyelembe veszi a projektek sajátos jellemzőit, elhelyezkedését és lehetséges hatásait. Ez a követelmény a Natura 2000 területeken kívül is alkalmazandó. Következésképpen a kérelmező állítása nem megalapozott.”

237 A felperesek arra hivatkoznak, hogy ez a válasz ellentétes az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével. A felperesek ugyanakkor nem fejtik ki, hogy miért vélik úgy, hogy megsértették e rendelkezést. Ezt az érvet tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

238 Először is a felperesek arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság nem foglalkozott a szóban forgó állítással, és nem tért ki különösen arra a kérdésre, hogy a technikai vizsgálati kritériumok kizárólag a Natura 2000 területekre vonatkoznak-e.

239 A Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó állítás elfogadhatatlan kiterjesztését észlelte. Álláspontja szerint a keresetlevélben a felperesek „a »releváns technikai vizsgálat kritériumaira« vonatkozóan általános és átfogó állítást” fogalmaztak meg.

240 Ugyanakkor a keresetlevél 163. pontjának elején szereplő „[k]ülönösen” megfogalmazás egyértelműen rámutat arra, hogy a felperesek mely konkrét szempontra hivatkoznak annak hangsúlyozása érdekében, hogy a technikai vizsgálati kritériumok problematikusak. Márpedig a felperesek a belső felülvizsgálat iránti kérelemben valóban foglalkoztak a Natura 2000 területeken kívüli alkalmazhatóság kérdésével. Mivel a felperesek által a keresetlevélben előadott érveket így kell értelmezni, nem merül fel probléma az elfogadhatóság kapcsán.

241 Az ügy érdemét illetően a szóban forgó állítás nyilvánvalóan megalapozatlan. A fenti 236. pontban hivatkozott bekezdés utolsó előtti mondatából ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a Bizottság szerint nincs jelentősége annak a kérdésnek, hogy valamely projektre Natura 2000 területen kerül-e sor. A Bizottság tehát igenis válaszolt erre az állításra, így a jelen rész e tekintetben megalapozatlan.

242 Másodszor, a felperesek a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követő fejleményekre hivatkoznak.

243 E tekintetben a Bizottság úgy véli, hogy a keresetlevél 164. pontjából kitűnik, hogy a felperesek nem a megtámadott határozatra, hanem a felhatalmazáson alapuló rendeletre hivatkoznak. A Bizottság azonban elferdíti az érvüket. Kétségtelen, hogy a keresetlevél említett pontjában abból a kifejezett feltevésből indulnak ki, hogy „a technikai vizsgálati kritériumok biztosítják, hogy a tevékenység ne okozzon jelentős kárt a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására irányuló, a felhatalmazáson alapuló rendeletben foglalt környezetvédelmi célkitűzés tekintetében”. A felperesek által előadott érv azonban azon alapul, hogy ezzel szemben „[az említett határozat] elfogadásának időpontjában e következtetést a Bizottság ugyanezen kérdésekkel kapcsolatos nyilvános álláspontjára tekintettel már nem lehetett jogi szempontból elfogadni”. Nyilvánvaló tehát, hogy a felperesek e határozatra hivatkoznak, és hogy az említett felhatalmazáson alapuló rendeletre vonatkozó megfontolások csak hipotetikusak. A Bizottságnak a keresetlevél e tekintetben való elfogadhatatlanságára hivatkozó érvét tehát szintén el kell utasítani.

244 A Bizottság arra is hivatkozik, hogy a felpereseknek a felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását követő fejleményekre alapított érvei elfogadhatatlanok, mivel azokat a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem terjesztették elő, tehát újnak minősülnek.

245 A felperesek a maguk részéről hangsúlyozzák, hogy ezeket az érveket, amelyek a Bizottság 2022. május 18-i ajánlásán és irányelvjavaslatán alapulnak, nem lehetett volna felhozni a 2022. február 3-án benyújtott belső felülvizsgálat iránti kérelemben. A 2022. július 7-i megtámadott határozatnak ezen ajánlás és ezen irányelvjavaslat hatásait a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására irányuló célkitűzés szempontjából kellett volna figyelembe vennie.

246 Amint arra a Bizottság helyesen hivatkozik, ezeket az érveket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani. Amint arra a Törvényszék a fenti 28. pontban emlékeztetett, az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelmet mint megalapozatlant elutasító határozat elleni kereset nem alapulhat olyan új indokokon vagy bizonyítékokon, amelyek a felülvizsgálati kérelemben nem szerepeltek, máskülönben e kereset megfosztaná az ilyen kérelem indokolására vonatkozó, az 1367/2006 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményt a hatékony érvényesülésétől, és megváltoztatná az e kérelemmel indított eljárás tárgyát. Az az uniós intézmény vagy szerv, amely azon igazgatási aktus kibocsátója, amelynek belső felülvizsgálatát kérik, nem köteles megvizsgálni a kérelmező által a belső felülvizsgálat iránti kérelem benyújtása során szolgáltatott indokoktól eltérő indokokat.

247 Ebből az következik, hogy a Bizottság nem volt köteles megvizsgálni az ajánlásnak és az irányelvjavaslatnak a belső felülvizsgálat iránti kérelemben nem említett hatásait, annál is inkább, mivel ezt saját kezdeményezésére kellett volna megtennie.

248 A felperesek ezen érveit tehát mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

249 Következésképpen a jelen részt teljes egészében el kell utasítani, ebből következően pedig a negyedik jogalap egészét el kell utasítani.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik jogalapról

250 A felperesek előadják, hogy a megtámadott határozat két szempontból nem kellően indokolt. Először is az az állítás, amely szerint nem lehet figyelembe venni a tevékenységek időszakosságát, a 2020/852 rendelet 19. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményre tekintettel nem indokolt. Az arra alapított hallgatólagos érvelés, hogy az említett rendelet elsősorban a gazdasági tevékenységekre vonatkozik, és hogy a rendszer szintjén történő elemzés nem lehetséges, nem minősül megfelelő indokolásnak, mivel egyrészt az időszakosság magára a tevékenységre vonatkozik, másrészt pedig e rendelet célja sem került meghatározásra vagy kifejtésre. Másodszor, azt a döntést, hogy a szélenergiából történő villamosenergia-előállítást mentesítik az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló környezetvédelmi célkitűzéshez való jelentős hozzájárulásra vonatkozó mennyiségi technikai vizsgálati kritériumok alól, nem támasztja alá megfelelő indokolás. A Bizottság nyilatkozata a tanácsadó szervek által kifejtett álláspontokat tükrözi, nem pedig ezen intézmény álláspontját.

251 A Bizottság vitatja a felperesek érveit.

252 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok formális kifejezéséből áll, amelyeken e határozat alapszik. Ha ezen indokok hibában szenvednek, az a határozat érdemi jogszerűségét érintheti, de annak

indokolását nem, ami megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki (lásd: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

253 Ily módon úgy tűnik, hogy a felperesek az ötödik jogalap keretében előadott két érvvel e tekintetben nem a megtámadott határozat indokolását, hanem annak megalapozottságát vitatják.

254 Márpedig az első érvet illetően a fenti 115–133. pontból kitűnik egyrészt, hogy a megtámadott határozat indokolása e tekintetben lehetővé tette mind a felperesek számára, hogy keresetet nyújtsanak be az említett határozattal szemben, mind pedig a Törvényszék mint hatáskörrel rendelkező bíróság számára, hogy gyakorolja felülvizsgálati jogkörét (lásd a fenti 153. pontot), így nem állapítható meg az indokolási kötelezettség megsértése, másrészt pedig, hogy a Bizottság értékelése e tekintetben nem tartalmaz nyilvánvaló mérlegelési hibát.

255 A második érvet illetően a fenti 159–163. pontból kitűnik, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megfelelően kifejtette, hogy miért határozott meg inkább minőségi, nem pedig mennyiségi jellegű technikai vizsgálati kritériumokat.

256 Ebből az következik, hogy a megtámadott határozatnak a felperesek által kifogásolt indokolása az ítélkezési gyakorlatban kialakított szempontokra tekintettel elegendő, ami pedig a Bizottság értékelését illeti, amelyet a felperesek az első érvükben kifogásolnak, az nem tartalmaz mérlegelési hibát.

257 Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A felhatalmazáson alapuló rendelet jogellenességére alapított másodlagos jogalapról

258 Válaszukban a felperesek másodlagosan az EUMSZ 277. cikk alapján egy további, a felhatalmazáson alapuló rendelet jogellenességére alapított jogalapra hivatkoznak. E jogalapot „azon elfogadhatatlansági érvekre válaszul terjesztették elő, amelyek szerint a felperesek nem a megtámadott határozatot, hanem a felhatalmazáson alapuló rendeletet vitatják”, amire a Bizottság a felperesek szerint az ellenkérelem 33–35., 58., 62., 74., 90., 101., 102., 128., 135., 153. és 156. pontjában hivatkozott. E jogalap alátámasztása érdekében a felperesek hivatkoznak bizonyos érvekre, amelyeket a keresetlevélben az első jogalap (nevezetesen a keresetlevél 51–58., 63. és 68–70. pontja), a második jogalap (nevezetesen a keresetlevél 75., 82., 83., 91–97. pontja) és a negyedik jogalap (nevezetesen a keresetlevél 139., 140., 144., 145., 147., 148. és 162–171. pontja) alátámasztására hoztak fel, és úgy vélik, hogy az EUMSZ 277. cikk alapján hivatkozott és a felhatalmazáson alapuló rendelet jogellenességére alapított másodlagos jogalap alapján meg kell semmisíteni az említett határozatot.

259 A Bizottság a jelen másodlagos jogalapnak mind az elfogadhatóságát, mind pedig a megalapozottságát vitatja. A tárgyaláson a Bizottság részben visszavonta azokat az érveket, amelyekkel arra hivatkozott, hogy a felperesek által a keresetlevélben előadott egyes érvek elfogadhatatlanok, mivel azok nem a megtámadott határozat, hanem a felhatalmazáson alapuló rendelet ellen irányulnak, amit a tárgyalásról készült jegyzőkönyvben rögzítettek. A Bizottságnak az ellenkérelem 34., 58., 62., 74. és 90. pontjában (amelyek azonban csak a keresetlevél 82. és 83. pontjára vonatkoznak), valamint a 128. és 135. pontjában szereplő érveiről van szó.

260 A felperesek a jelen jogalapot lényegében másodlagosan terjesztik elő arra az esetre, ha a Törvényszék megalapozottnak tekinti a Bizottság azon érveit, amelyek a keresetlevélben előadott bizonyos érvek arra tekintettel fennálló elfogadhatatlanságára hivatkoznak, hogy azok nem a megtámadott határozatot, hanem a felhatalmazáson alapuló rendeletet vitatják.

261 Márpedig először is a Bizottság az ellenkérelem 34., 58., 62., 74. és 90. pontjában (amelyek azonban csak a keresetlevél 82. és 83. pontjára vonatkoznak), valamint a 128. és 135. pontjában szereplő részükben visszavonta az említett érveket (lásd a fenti 259. pontot). Míg az említett beadvány 33. pontja pusztán bevezeti az e beadvány 34. pontjában ismertetett érvet, ugyanezen beadvány 35. pontja csupán kifejti azt. Ezen érv Bizottság általi visszavonása tehát teljes egészében magában foglalja a szóban forgó beadvány 33–35. pontját, amelyekre a fellebbezők hivatkoznak (lásd a fenti 258. pontot).

262 Másodszor, ami a Bizottság többi említett érvét illeti, vagyis azokat, amelyeket a keresetlevél 90. pontjában (de nem a keresetlevél 82. és 83. pontjára vonatkozóan, lásd a fenti 259. pontot, tehát kizárólag a keresetlevél 91. és 92. pontját illetően), a keresetlevél 101., 102., 153. és 156. pontjában adott elő, mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy ellentétben azzal, amit a felperesek láthatóan állítanak (lásd a fenti 258. pontot), a Bizottság az ellenkérelem 102. és 156. pontjában előadja, hogy a felperesek ott megjelölt érvei nem azért elfogadhatatlanok, mert a megtámadott határozat helyett a felhatalmazáson alapuló rendeletre hivatkoztak, hanem más okokból.

263 Harmadszor, a fentiekből az következik, hogy a második jogalap második részét, amelyre a Bizottság az ellenkérelem 90. pontjában hivatkozik, és a negyedik jogalap harmadik részét, amelyre a Bizottság az említett beadvány 101. pontjában hivatkozik, érdemben el lehetett utasítani (lásd a fenti 109–135. és 224–232. pontot). E jogalap negyedik részét, amelyre a Bizottság ezen ellenkérelem 153. pontjában hivatkozik, a Törvényszék részben mint elfogadhatatlant – a megtámadott határozat helyett a felhatalmazáson alapuló rendelet ellen irányulótól eltérő indokkal –, részben pedig mint megalapozatlant elutasította (lásd a fenti 237–249. pontot).

264 Következésképpen a Bizottság azon érveinek összességét, amelyek a felperesek által a keresetlevélben előadott egyes érvek amiatt fennálló elfogadhatatlanságára hivatkoznak, hogy a felperesek nem a megtámadott határozatot, hanem a felhatalmazáson alapuló rendeletet vitatják, a Törvényszék vagy visszavonta, vagy nem fogadta el, így a felperesek által a jelen másodlagos jogalapra való hivatkozás tekintetében előírt feltétel nem teljesül. A Törvényszéknek tehát azt nem kell vizsgálnia.

Végkövetkeztetések

265 A fentiek összességéből az következik, hogy a felperesek által előterjesztett egyik jogalapnak sem lehet helyt adni. A keresetet tehát el kell utasítani.

A költségekről

266 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

267 A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Fédération environnement durable-ot, a Bundesinitiative Vernunftkraft eV-t, a Vent de Colère! – Fédération nationale-t és a Vent de Raison – Wind met Redelijkheidet (VdR-WmR) kötelezi a költségek viselésére.

Costeira Kancheva Öberg

Zilgalvis Tichy-Fisslberger

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. szeptember 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei 2

A felek kérelmei 3

A jogkérdésről 3

A 2020/852 rendelettel és a felhatalmazáson alapuló rendelettel kapcsolatos előzetes megfontolások 3

A belső felülvizsgálat iránti kérelemre és a Törvényszék felülvizsgálatának terjedelmére vonatkozó előzetes megfontolások 7

A felhatalmazáson alapuló rendelet kidolgozására vonatkozó első jogalapról 10

Az Aarhusi Egyezmény 6–8. cikkének és az 1367/2006 rendelet 9. cikkének megsértésére alapított első részről 10

Az 1367/2006 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított második részről . . 11

A 2020/852 rendelet 10. cikke (4) bekezdésének, 11. cikke (4) bekezdésének és 20. cikke (2) bekezdésének a megsértésére alapított harmadik részről 15

Az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó második jogalapról 17

A felperesek által a Hivatalhoz 2023. december 6-án benyújtott levélben előadott érvek elfogadhatóságáról . . . 18

Az Alapjogi Charta 37. cikkének, az EUMSZ 191. cikknek és a 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának a megsértésére alapított első jogalapról . . . 19

A 2020/852 rendelet 10. cikke (3) bekezdése a) pontjának megsértésére alapított második részről . . . 23

Az 2020/852 rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) és j) pontjának megsértésére alapított harmadik részről . . . 27

A 2020/852 rendelet 19. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapított negyedik részről . . . 27

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó harmadik jogalapról . . . 28

A más környezetvédelmi célkitűzések tekintetében okozott jelentős kár elkerülését célzó elvre vonatkozó negyedik jogalapról . . . 35

A vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatára és védelmére vonatkozó első részről . 36

A körforgásos gazdaságra való átállásra vonatkozó második részről . . . 38

A szennyezés megelőzésére és ellenőrzésére vonatkozó harmadik részről . . . 41

A biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó negyedik részről . . . 44

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik jogalapról . . . 46

A felhatalmazáson alapuló rendelet jogellenességére alapított másodlagos jogalapról . . . 47

Végkövetkeztetések . . . 48

A költségekről . . . 48